

שיעורי דרכי נועם

♦ הכנה לחג הסוכות ♦

שיעורי דרכי נועם

מפי הגדול רבי נסן דוד קיוואק שליט"א

♦ הכנה לחג הסוכות ♦

ע"פ ליקוטי מזהר"ן
• תורה ח' תנינא •

יו"ל ע"י
מערכת
הוצאת שיעורי
הגה"ח רבי ניסן דוד
קיוואק שליט"א
שע"י
מכון 'מאירת עיניים'

השתתפו בעריכת
שיעור זה:

הרב אברהם יהודה שרייבר
הרב אשר זעליג מרגליות
הרב יחיאל שטרן
הרב דוד אלישע

להערות והארות
ניתן לפנות:

d4143021@gmail.com

כריכה ושערים

טוב טעם
055.676.4164

לתשומת לב:

שיעור זה נמסר ביום
רביעי ערב יו"ט סוכות
על כן מפאת קוצר הזמן
לא הספקנו לערוך את
הדברים בשלמות כראוי.
ועוד חזון למועד בעז"ה

תוכן העניינים

מוחל וסולח – זהו אמונת חידוש העולם..... י

על ידי פעולת 'השופר' בראש השנה, כל התיקונים נעשים ממילא בהמשך חודש תשרי..... יא

'נסירה' ענינו להמשיך 'חידוש' העולם – לברוא עולם חדש..... יב

יום כיפור הוא מציאות התוכחה – אבל צריך להיות יחד עם 'דיח טוב', עם אמונה בתשובה..... יב

יום כיפור הוא יום של 'מונח דגשמתא' | יום הכיפורים הוא ענין של אמונה 'למעלה מהשכל'..... יג

עד חג הסוכות עבודתו היא בחינת 'חיבוק השמאל' בכדי להכניע את עמלק והקל' | תחלה מתחילין 'מלמטה' ללמעלה..... טו

התכלית לבוא לחיבוק יד ימין | על ידי החיבוק של הסוכה ניצולין מ'חיבוק' הסט"א..... טז

התכלית לבוא לעולם חסד יבנה – לבנות עולם חדש מחדשים..... יז

הקשר 'לצדיק' הוא על ידי שאתה מאמין שיש רחמים | בכוח הסוכה הכל מתהפך ל'רעמים' – 'מחיצות המוחין'..... יח

בכדי לזכות לקדושת ארץ ישראל צריך 'להאמין' שארץ ישראל הוא מקום הניסים והנפלאות..... יט

אחרי י' ימי הנסירה מתחילין ימי בנין החסדים..... כא

לפי דרגת המוחין כך הוא סליחת העון..... כא

בסוכות אנו מקבלים 'שמה' ואנו עשינו כלים לזה בימים שקודם סוכות – בחיבוק השמאל..... כב

הקב"ה מצווה על האושפיזין לישב עם ישראל יחד בסוכה | בכוח המטה עו' הם ממשיכים עליו חזרה

מאמר זה הוא הצוואה של רבנו ומורה בתחלתו שצריך להזהר מתוכחה השוברת את האדם..... א

ה'מוכיח' הראוי ממתיק את הדינים של יום הדין – ראש השנה..... ב

'מוכיחי הדור' הם המייצגים 'להש'ית וממתקים הדינים על ידי שעושים 'חותם'..... ג

על ידי שמתבררים מן הרע נשמות ישראל מתחברים לשורשם ברעיא מהימנא והוא ממתיק הדין..... ג

בכדי שהחותם לא יתקלקל צריך שיהיה 'חותם בתוך חותם' | זאת על ידי הידים המקבלים תוכחה..... ד

הצדיק בכוחו הגדול מהפך את הכל | על ידי שהוא מגלה אמונת חידוש העולם נעשה המתקת הדין..... ד

הצדיק בכוחו הגדול מחזיר לנו את הנשמה ומכניע את עמלק הגורם קטנות המוחין..... ה

כל התיקונים מתחילים מכוח 'פנחס' שהוא כלליות שבעת הרועים..... ו

בכוח המטה עוז של הצדיק אנו יוצאים ממצרים..... ז

על ידי המטה עוז נעשים 'גרים' | כשיתרו ראה שיש עצה כנגד עמלק ויכולים להפוך הקטנות לגדלות מיד שמועה שמע ובא..... ז

כל תיקונים אלו הם תיקוני כל חודש תשרי | לצאת מ'חיבוק' הסט"א בכוח החיבוק' דקדושה..... ח

התכלית מכל בחינות אלו שנבוא אל השיר שיתער לעתיד – שיר של חידוש העולם ונפלאות..... ט

צריך את הדיח טוב' של המוכיח הראוי בכדי שיעלה נחת רוח להש'ית מהעולם..... ט

המחילה ביום כיפור נעשית על ידי האמונה שהקב"ה

ענני הכבוד הם כוח של התחדשות על ידי 'רעמים'... **לג**

הרוח נבואה מביא לבחינת 'קרבנות' | המדמה הוא
העני' והקולמוס' שכותבים איתו את כבוד ה'... **לד**

צריכים ג' מחיצות כנגד ג' מפסידי הנבואה – שהנבואה
לא תיפול | על ידי זה זוכין לדעת של 'ניסים ונפלאות'
לה... **לה**

עבודתנו היא להמשיך את הקדושה לארץ ישראל וכך
היא נעשית 'ארץ ישראל'... **לו**

סוכה היא מציאות קדושת ארץ ישראל | גם בסוכה
העיקר הוא 'להאמין'... **לח**

אם אדם שבור אינו יכול להכנס ל'אמונת חידוש העולם'
| כמה בחינות באמונת חידוש העולם... **לט**

לעובדא ולמעשה ג' בחינות באמונת חידוש העולם... **לט**

חידוש העולם הוא מציאות הנבואה שישורה על האדם
מ... **מ**

'רוח נבואה' כלפי מעשי ה' וכלפי המצוות ומעש'ט של
האדם... **מא**

צריך 'למסמס' ברוח נבואה – להזכיר ולהאיר אותה... **מא**

בחג הסוכות עצמו זוכים למקיפי הנבואה... **מב**

עשרה מדרגות בהמשכת רוח נבואה | הודוי צריך
להיות עם 'רוח נבואה'... **מג**

אחרי תיקון המדות שבסוכה צריך לחבר את המדות
לשורש בכוח הלולב שהוא הצדיק... **מד**

בהקפות אנו מקיפים את המלכות... **מה**

ג' סוכות: בז'א, ב'א, ובנק'... **מה**

צריכים 'עוז' בכדי לבוא לרבינו לקבל ממנו אמונת
חידוש העולם... **מו**

נשמה... **נב**

בשביל התגלות מלכות ה' צריך את המדמה... **נג**

הסוכה היא 'מחיצות המוחין' | על ידה נעשה 'עננין'
דשפכי מים להדדי'... **נכ**

הצדיק פועל את החותם על ידי תוכחה הראויה... **נד**

בימים שקודם סוכות נכנסים הפנימיים דאימא ואז
נעשה עולם חדש 'עולם חסד יבנה'... **נה**

בכדי להמשיך מדות הרחמים הצדיק צריך להמשיך
תורה משער ה'... **נו**

העצה לצאת מחיבוק הס'ט"א הוא 'דיבור' | סוכה הוא
כוח הקיבוץ'... **נז**

כשיש חיבוק ימין ענני הקלי' עוזבים וזוכים לענני
דקדושה – עננים המגלים כבוד ה' המבררים את המדמה
נז... **נז**

תיקון המוחין על ידי רעמים דקדושה ולזה זוכים בסוכה
נח... **נח**

בשביל תיקון המוחין צריכים 'כבוד' 'עוז'... **נט**

למקיפים דימין נקראים 'רוח נבואה' | מחיצות הסוכה
מצילות מן עמלק... **נכ**

צריכים להמשיך את רוח הנבואה במעשה דיבור
ומחשבה | על ידי המחיצות יכולים להתבטל אל ה'... **ל**

ג' בחינות בהתגלות הכבוד: 'חכם' 'גבור' 'ועשיר'... **ל**

מהתגלות הכבוד נעשה רוח נבואה והוא הנשמה והנפש
של האדם... **לא**

למחיצה נעשית מן הרעמים | רעמים הוא הידיעה
שאפשר להפוך ירידה לעליה... **לב**

כשיש מחיצות יש בידור המדמה – על כן ישנים בסוכה
| תיקון המדמה הוא על ידי ה' הרועים הבאים לסוכתנו
לב... **לב**

הכנה לחג הסוכות

♦ ע"פ תורה ח' תנינא ♦

שיעור זה נאמר כהכנה לסוכות על פי סימן ח' ח"ב. חלקו הראשון של השיעור יעסוק לבאר על פי המאמר את מה שזכינו עד עתה בימים הטובים שעברו עלינו: ראש השנה ויום כיפור. ומתוך זה יתחיל לבאר על פי עומק דברי המאמר והליקוטי הלכות החונים עליו - את עניני חג הסוכות הבא כהמשך לפעולת ראש השנה ויום הכיפורים.

בקטע השיעור להלן יפרוס כעין מבוא מכלליות המאמר, ויחד עם זה בהקשר לענין ה'מוכיח הראוי' המובא בתחלת המאמר יקשור את המתבאר בסימן כ"ב ח"א, על 'מוכיחי הדור' שבכוחם הגדול ממתיקים את הדינים ויבאר את ענין זה בהקשר ליום הכיפורים ויעורר מהו עבודתנו בזה.

בו הוא מדבר על ענין התוכחה שהוא דבר גדול אבל הוא מזהיר שבשביל תוכחה צריך 'קול המוכיח הראוי'. אם אין את 'קול המוכיח הראוי' חלילה נעשה 'ריח רע'. רח"ל נפסק שפע כל העולמות התלויים

מאמר זה הוא הצוואה של רבנו ומורה בתחלתו שצריך להזהר מתוכחה השוברת את האדם

[א] **מאמר** זה נאמר ע"י רבינו הקדוש בראש השנה, בסעודה שלישית בשבת.

המאמר: בשביל לזכות לבחינת 'תוכחה' שעל ידה האדם יכול להתקדם, לעלות מדרגא לדרגא, לצאת ממה שצריך לצאת ולזכות למה שצריך לזכות – מוכרחים 'קול המוכיח הראוי'.

ומבאר רבנו שענין זה נמשך דווקא בר"ה, שבו יש גבורות כאלה, עניינים של קטרוג ודין ואז הוא הזמן שיעקב ועשו נלחמים זה בזה – פחד נורא בכל העולמות. על זה כתוב בפסוק 'תקעו בחודש שופר... כי חק לישראל הוא': יש חק לישראל! ישראל לר"ת "אל שדי יתן לכם רחמים", יש את כוח הצדיק 'המוכיח הראוי', שהוא פועל רחמים וממתיק את הכל^א.

בכדי לתקן את המוח של האדם, להחזיר לו השכל, לא שייך לעמוד נגד עמלק ועשו, יש על זה מלחמה עצומה ונוראה מאוד, לזאת צריכים את כוח הצדיקים, כוח התעוררות הרחמים שפועלים הצדיקים 'גבורי כוח'.

'לכו חזו מפעלות ה': זהו כוח הצדיקים הקדושים, אברהם יצחק וב' מדרגות

באותו האדם, וכל הנשמות התלויים בו נשברים ח"ו.

זה מה שרבינו מגלה בפתח המאמר: מוכרחים 'קול המוכיח הראוי' – קול שמביא לאדם תוכחה בדרך של חיזוק וריח טוב.

רבנו אמר את המאמר ממש בעת הסתלקותו. ויש להבין איך דוקא בזמן מרומם כזה שהוא עולה למקום שעולה, בזמן שבו הוא רוצה לתת לנו את הירושה שלו, את כל הדרגות שהוא זכה להם, לכאורה היה צריך לדבר דיבורים חזקים; להיות גיבור תקיף, לדבר תוכחה חזקה, במרירות קשה; להוכיח על כל דבר קטן שנפגם. מדוע מדבר דווקא דברי חיזוק בזמן הצוואה? על פי מה שנדבר להלן נבין ענין זה בעז"ה.

ה'מוכיח הראוי' ממתיק את
הדינים של יום הדין – ראש
השנה

[ב] נדבר תחלה את המתבאר בכלליות

א. הצדיק הוא כוח הברית הנקרא 'ח'ק' 'חק בשארו שם' והוא פועל את 'ישראל' – אל שד"י יתן לכם רחמים.

על ידי שמתבררים מן הרע
נשמות ישראל מתחברים
לשורשם ברעיא מהימנא והוא
ממתיק הדין

ד] כל נשמות ישראל נכללים בצדיקים.
נשמות ישראל נתבררו במתן תורה מן
הקליפות והתקשרו בשורשם – בצדיקים:

אחר שחטא אדם הראשון בחטא עץ הדעת
נעשה התגברות המדמה וכוח הקליפות.
בקבלת התורה נתבררו נשמות ישראל מן
הקל" ובמעשה העגל כמעט חזרו ואבדו את
הכל, ועמד משה ותיקן את נשמות ישראל
בכוח הסליחה והמחילה שהמשיך עד
שנמשך שלמות הסליחה - במתן הלוחות
השניות שנעשה ביום הכיפורים.

זהו כוח התורה! בכוח התורה נעשה בירור
מן כוחות הרע עד שעל ידי זה כל הנשמות
מחברים לשורשי הנשמות, עד שמחברים
למעלה למעלה - למשה רבינו. וכשיש את
התחברות זו אז משה רבנו הוא ה'ועץ',
הוא נמצא במשפט הנשמות הללו. כשהוא
שם הרי הוא אומר: "אני נמצא כאן ואני
'עושה חותם!' אין כוח ל'נחש'. כי נעשה
'מעין חותם' – כלומר אין כוח לקליפות
לאחוז בנשמות ולינוק מהם יותר. אין לך
לדאוג - - -

שביעקב בחיר האבות 'יעקב וישראל',
והוא כוח שלימות הדעת. מהאבות
הקדושים נעשו ז' רועים: משה אהרן
יוסף ודוד. בחינת 'דוד' הוא שאין לו
חיות כלל, 'דוד' הוא בחינת מציאות
גשמיות העולם הזה אבל הוא מחובר
לאבות הקדושים.

'מוכיחי הדור' הם ה'מייעצים'
ל'חשי"ת וממתיקים הדינים על
ידי שעושים 'חותם'

ג] נקשר לענין ה'המוכיח הראוי' את
הנאמר בסימן כ"ב 'חותם בתוך חותם', על
פעולת הצדיקים:

יש את הצדיקים הנקראים 'מוכיחי
הדור', והם גם נקראים 'לימודי ה' -
יועצי ה'. צדיקים אלו בדרגתם העצומה
נותנים 'עצות' להש"ת, להמתיק הדינים
ולהמשיך רחמים על עם ישראל. מה
העצה שהם נותנים? ה' שואל אותם מה
לפסוק בדין, והם 'מייעצים' לו שיעשה
למען זכותם! הם אומרים שאם הצדיק
נמצא כאן אז נמתק הכל בכוחו של
הצדיק. כך הם 'סוגרים' את ה'חותם'!
צדיקים אלו יכולים לעמוד כנגד כל
הקטרגים ומדת הדין.

– הלימודים של 'רעיא מהימנא'. צדיקים אלו הם העומדים כנגד הדין, הם ה'יועצים' למעלה שעושים חותם וממתיקים את כל הדינים שבראש השנה.

הצדיק בכוחו הגדול מהפך את הכל | על ידי שהוא מגלה אמונת חידוש העולם נעשה המתקת הדין

ו **רבנו** מפרש במאמר כך: "כי חק לישראל, משפט לאלקי יעקב" כביכול הצדיק עושה משפט כלפי ה'. הוא מגלה שהמשפט הוא כביכול על ה' בעצמו. הצדיק מלמד עלינו זכות שרק אנו ממליכים את ה' ומייחדים אותו בעולמו ואם יהיה דין על ישראל ח"ו, כבוד ה' יהיה חסר. על כן המשפט הוא לאלוקי יעקב – להשי"ת בעצמו. זהו כוח הצדיקים שממשיכים את כח המשפט העליון, שהוא משפט של רחמים.

כוח הצדיק המופלג, הכוח של רבינו, כל כך מוסתר. לא ידוע כלל מה שנעשה כאן. יש גבורות כאלה בראש השנה ורבנו פועל להפוך את הכל, כדרך הנאמר בפסוק: 'נרדי נתן ריחו' – 'עזב לא נאמר אלא נתן'.

בכרי שהחותם לא יתקלקל
צריך שיהיה 'חותם בתוך חותם'
| זאת על ידי הידים המקבילים
תוכחה'

ה **אבל** – אע"פ שיש את הצדיקים הנוראים הללו הפועלים את החותם המבואר, אנו צריכים להזהר שיהיה שלא יתקלקל זה החותם ח"ו וזאת על ידי שהחותם יהיה שמור בתוך חותם נוסף – 'חותם בתוך חותם'.

מגלה שם רבנו הקדוש: שמירה זו של ה'חותם בתוך חותם' נעשית על ידי ידיים המקבלים התוכחה – כלומר, על ידי שאדם מקבל את התוכחה של הצדיק!

מהו ה'תוכחה' של הצדיק? ה'מוסר' וה'תוכחה' של הצדיק הוא לדעת את לימודי 'רעיא מהימנא'! כל לימודי הצדיקים הנכללים בשבעה רועים הוא מה שנתגלה על ידי הבעש"ט ותלמידיו. על ידם נתגלה אור הדעת בעולם! הם המשיכו וגילו את התורה; התנאים, הזהר הקדוש, האריז"ל, וכולם נכללו ברעיא מהימנא.

ר"נ קורא לזה: 'מובחרי יחידי הדורות', הם הביאו אלינו את אמינות ה'לימודי ה'

שהוא היסוד צד"ק ממשיך עלינו שפע מעתיק יומין ונכללים 'אבא ואימא' יחד. בכוח המתקפה זו הוא עומד כנגד עשיו; מוציא ממנו את כל הברכות ונתתקן הכל בשלימות.

ממשיך רבנו ומבאר שהצדיק בכוח זה מכניע את עמלק שהמביא את האדם ל'קטנות המוחין'. מחמת קטנות המוחין האדם נעשה 'רחמן' על גופו, ומאידך 'אכזרי' בכל יום על הנשמה. עמלק גורם מחלוקות בין אנשים ומביא על האדם מצב שבו הוא 'בלוע' בתוך הקלי'.

'בלוע' הפירוש הוא שאי אפשר לצאת מזה, זהו אחיזת הבעל דבר. ועוד יש יותר גרוע: עמלק מפילו למחלוקות על צדיקים ולקטנות הדעת עד שאין יכול לעסוק בתפילה והתבודדות.

כל זאת כי עמלק 'מאבד' מהאדם את 'מחיצות המוחין' שלו, וכל השכל והדעת נעלם! וממילא התורה והתפילה שלו קר ויבש. מאבד המחיצות היינו שאינו יודע כלל מה שנעשה כאן בעולם. כל כוח זה של עמלק הוא יונק מתוקף הדין.

והנה דווקא ביום הדין; בתוך תוקף הגבורות והדין עומד הצדיק ובכוחו הגדול

הגבורות נהפכים לשיר של התגלות החסד.

הצדיק מעורר י"ג מדות הרחמים, ועולה בנשמתו במסירות נפש על למקום שעולה ובכוח זה נמשכין מוחין, ואז - אין חושך! יש חידוש העולם! וכשיש חידוש העולם נעשה המתקת הדין, כי העולם עכשיו אינו העולם הקודם עם המעשים והפגמים שלו, זה כבר לא קיים בכלל, זה הרי עולם אחר לגמרי - - -

הצדיק בכוחו הגדול מחזיר לנו את הנשמה ומכניע את עמלק הגורם קטנות המוחין

[ז] רבנו מבאר שהצדיק המופלג בכוח גבורת מטה עוזו שמעורר הרחמים הוא ממושיך לנו בחזרה את הנשמה שנבלעה אל תוך הקלי'.

מבואר בהמשך המאמר כך: יש לאדם גוף, בחינת 'מזונא דגופא' ובוה נתפס ענין 'עזות הגוף', [המבואר בסימן כ"ב] שהוא מציאות ה'ריח רע'. אבל הצדיק בכוח פעולת ה'מטה עוז' שלו שמוציא מהקלי' את כל בילועה - ממשיך עלינו 'מזונא דנשמתא', כוח חיזוק הנשמה.

ה'נהר היוצא מעדן להשקות את הג'י'

וממשיכה לדבר על פינחס - כי הוא הכלליות של ז' הרועים.

אפילו יתרו שהוא בחי' קין והבל בכוח פנחס הנה הוא נהפך ונכלל בז' רועים. 'פנחס' הוא 'פני חס' גילוי פני ה' והמשכנת הרחמים. ומשה רבן של כל הנביאים, ממשיך על ידי פנחס כי למעשה הנבואה היא אליהו ואלישע - הרי שכל הנבואה נמשך מפנחס.

זהו ענין ה'בעל כח הגדול': שבתוך מציאות הדינים והגבורות שמתעוררים בעולם עומד 'פנחס' עם כל המעשים טובים שלו ושלמות קדושתו הנוראה שזכה לדרגת חיה ויחידה, שהוא תכלית השלמות שאדם יכול להשיג, ובכוח 'מטה גבורות' שלו, ה'מטה עוז' - הוא משבר את הקלי', מבטל את הדינים ומסלק כל הקיטרוגים.

הקל' שואלים: "מי זה מלך הכבוד"? הם לועגים על עובד ה' שהנה זה 'לא עובד'... איפה השיי"ת? אבל הצדיק פועל בכוח

הוא עושה את המשפט! 'משפט לאלקי יעקב' פירושו שהצדיק שהוא בחינת יעקב הוא עושה המשפט. בחינת 'לימודי ה' הצדיקים שמייצעים להשי"ת מה לפסוק בדין. כך הצדיק מבטל את הדינים - מחזיר לנו את הנשמה ומשבר את כוח עמלק.

זה מה שדיבר רבנו קודם הסתלקותו שהתוכחה הוא דבר גדול, אבל מוכרח שיהיה תוכחה 'עם ריח טוב' - שנותן כוח לנשמות. כלומר שיש צדיקים שהם ה'מוכיחים', ה'לימודי ה', שבכוח התוכחה שלהם הם מממתיקים הדין ופועלים ביטול הרע והקיטרוגים.

כל התיקונים מתחילים מכוח
'פנחס' שהוא כלליות שבעת
הרועים

ח מגלה רבנו שכל 'שרשרת' התיקונים הנוראים הללו מתחילה על ידי כח 'פינחס' שהוא כלול מכל הז' רועים²: התורה מספרת על יחוס אברהם יצחק ויעקב

ב. פנחס הוא הצדיק המתפלל תפלה בבחינת דין: 'ויעמד פנחס ויפלל' שעשה פלילות עם קונו, ומזה מתחילים כל התיקונים כי מחמת זאת הסט"א מוכרחת להקיא ולהוציא החוצה כל מה שבלעה. ונמשכים כל התיקונים.

"השלך לפני פרעה יהי לתנין": "השלך"!
 על ידי שנכנס לתוך המקום שלהם, לתוך
 'בית הבליעה' של טומאת מצרים שזה
 כמבואר ענין התפלה בבחינת דין שמתפלל
 הצדיק - על ידי זה הסמ"א הוציאה את כל
 בילועה ויצאנו ממצרים.

על ידי המטה עז נעשים 'גרים'
 | כשיתרו ראה שיש עצה כנגד
 עמלק ויכולים להפוך הקטנות
 לגדלות מיד שמועה שמע ובא

[י] מגלה רבנו שעל ידי זה נעשים 'גרים'.
 ומבאר שזה בחינת מה שכתוב 'וישמע
 יתרו!' 'מה שמועה שמע ובא קריעת ים
 סוף ומלחמת עמלק'. כי כשיש את הצדיק
 הגבור כוח הזה, אז יש עצה כנגד עמלק -
 לשברו ולהכניעו. צרת עמלק, שממנו כל
 ההרהורים רעים, הנסיונות וקטנות המוחין
 - יש פתרון! יש דרך לצאת: "וישמע יתרו!"

כשהתגלה כוח המטה עז שפעל את
 קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, אפילו
 יתרו שהיה בתחתית הקליפות ומשוקע
 בכל העבודות זרות כולם - בא אל השי"ת.
 ממילא כ"ש וק"ו שכל יהודי מכל מקום
 שהוא יש לו עכשיו תקוה לשוב בתשובה
 בשלימות.

מטה עוז: "ה' צבאות מלך הכבוד סלה!"
 הצדיק פועל להחזיר בעולם את 'התגלות
 הכבוד'. והם שואלים עוד פעם: "מי הוא
 מלך הכבוד"? אך הוא משיב בעוז: "ה'
 צבקות וכו'", הצדיק לא עוזב אותנו, אלא
 מחזיר לנו את הדעת עוד פעם ועוד פעם.

הצדיקים המופלגים הללו עומדים
 בתפילה בבחינת דין כמו פינחס שבא
 לפני השם וטען: למה הרגת כ"ד אלף
 מישראל. כח הניצחון שלו הוא על ידי
 המשכת מוחין קדישין של אמונת חידוש
 העולם. כשמתגלה 'חידוש העולם' הדינים
 לא יכולים לינוק מחטאים של העבר כי
 יש חידוש העולם! אין ירידה ואין יניקת
 הקליפות כלל.

בכוח המטה עז של הצדיק אנו
 יוצאים ממצרים

[ט] רבינו מבאר את ענין ה'מטה עוז' של
 הצדיק על הפסוק: "השלך לפני פרעה ויהי
 לתנין". כי רק כך יצאנו ממצרים! לולא כן
 לא יכלנו לצאת מטומאת חטא עין הדעת.
 רק על ידי שירדנו לכור הברזל ונצטרפנו
 שם יכלו להוולד נשמות ישראל - כל
 יציאת מצרים הוא בכוח ה'מטה עוז'.

שנעשים צמצומי תורה של השגות אלוקות שם בחינת קריעת ים סוף – הבין יתרו שיש לו ישועה ג"כ לעלות מתוך תכלית הטומאה שלו – מיד 'שמע זבא'!

יתרו בא כששמע 'את קריעת ים סוף ומלחמת עמלק'. כשהוא שמע שיש מציאות של 'קריעת ים סוף', היינו שאפילו כשאדם בתכלית הקטנות הוא יכול לעזור רחמים ועל ידי נעשה תכלית הגדלות,

בחלק השיעור שעד כאן התבאר כלליות המאמר ודיבר בו סביב פעולת הצדיקים 'מוכיחי הדור' [כמובא בסימן כ"ב הנ"ל] הממתיקים הדינים שבראש השנה בכוח 'מטה העוז' שלהם, שיוורדים לתוך בטן הסט"א ומוציאים ממנה את כל הדעת והניצוצות שבלעה.

להלן יבאר שענין זה אינו נוגע רק לראש השנה אלא הוא פעולת כל חודש תשרי, ויתחיל לבאר על פי דברי המאמר את עבודת חודש תשרי על פי המאמר ובפרטות את כוח פעולת יום הכיפורים ומהו עבודתנו לזכות להארת היום הקדוש.

מכל חודש תשרי. כך רבנו מגלה: "שברת ראשי תנינים על המים" ר"ת תשרי. כי כל עבודת חודש תשרי הוא לשבר 'ראש התנין' - להכניע את יניקת הקליפות. יניקת הקלי' הוא בחינת 'לוי'תן' בחינת 'ים חיבוק' דקליפה. כוח הרע 'חובק' את האדם ואינו יכול לצאת ממנו. וזהו עבודת כלל חודש תשרי: "לצאת מן חיבוק הקלי'! איך? על ידי 'חיבוק' דקדושה שזהו כוח חג הסוכות הבעל"ט.

כל תיקונים אלו הם תיקוני כל חודש תשרי | לצאת מ'חיבוק' הסט"א בכוח ה'חיבוק' דקדושה

כ] הנה כל מה שדיברנו עד כאן הוא ענין ראש השנה שהוא יום הדין ובו התפלה בבחינת דין והצדיק פועל איתה את 'קריעת בטן הסט"א' ונעשים כל התיקונים הנ"ל.

אבל מתוך המאמר מבואר שאין הוא מדבר רק על ראש השנה אלא הוא מדבר

נפלאות, 'שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה'. זה התכלית מכל בחינות אלו - שנבוא לשמוע את השיר הזה!

על ידי כל התעוררות כל הבחינות המבוארות נעשה 'נימין של חסד': 'נימין' הוא שפע מדות הרחמים שמתגלה ואז נמשך החסד. נמשך החסד בפנים, בתוך הבריאה, ובתוך כל אחד בכמה וכמה דרכים עד שזוכים שעל ידי זה נעשה השיר של חידוש העולם.

צריך את ה'ריח טוב' של המוכיח הראוי בכדי שיעלה נחת רוח להשי"ת מהעולם

כב [נחזור לשאלה שפתחנו בתחילת השיעור: למה בתחילת המאמר רבינו דיבר במסירות נפש כל כך שצריך להתחזק עם ריח טוב - עם 'קול המוכיח הראוי' שנותן 'ריח טוב' בנשמות, למה לא מדבר שצריך מרירות קצת, לשבר את הלב כראוי? למה כל כך צריכים 'ריח טוב'?

התשובה היא: כי הקב"ה לא ברא עולם אלא בכדי שיתברר ויתעלה ממנו 'אישה ריח ניחוח לה'. דהינו שיעלה נחת רוח מתוך הבריאה ועל ידי זה יהיה חידוש

זהו מה ש'תשרי' הוא ס"ת: אתם ידעתם את נפש הגר. כי בכוח פעולת הכנעת הקל"י שאנו זוכים בחודש תשר"י - נעשים 'גרים'! ומבואר במאמר שמזה נעשה התגלות כבוד השם. [כמבואר שעל ידי שבאים גרים נעשה 'התגלות הכבוד' בבחינת 'הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועוז'. דהינו על ידי משפחות העמים שבאים נעשה 'כבוד ועוז']

כל חודש תשרי הוא התגלות כבוד ה': בתשרי נברא העולם, יש התחדשות הבריאה להיות בריאה חדשה - לא עוד עולם של הסתרה והחשכת כבוד ה', אלא להיות עולם חדש - עולם שכבוד ה' יתגלה בו.

התכלית מכל בחינות אלו שנבוא אל השיר שיתער לעתיד - שיר של חידוש העולם ונפלאות

כא [בשביל מה צריך את כל הבחינות האלה? בכדי שיתעלה ה'שיר שיתער לעתיד'! השיר נעשה מה'חוט של חסד' שנקלע ונשזר מכל הגבורות של הבריאה כשהם נהפכים לכבוד ה'. השיר הזה הוא השיר של חידוש העולם, השיר של

שמדבר כל כך הרבה כמו במאמר זה על סליחת עוונות.

מה הכונה סליחה? אדם פוגע וחוטא ואחר כך אומר מחילה מחילה וממשיך בדרכו. וכי זהו יום כיפור? לומר סליחה ודי? אלא עבודת יום הכיפורים הוא להאמין בכח הסליחה! האמונה שהקב"ה סולח ומוחל זה בעצמו אמונה בחידוש העולם. האמונה בסליחה היא האמונה שה' שהוא מלך גדול ונורא - צריך אותנו.

ביום כיפור העבודה היא להתחבר חזרה ל'מזונא דנשמתא'. ביום הקדוש אין אנו נזונים מ'מזונא דגופא' אלא מ'מזונא דנשמתא'. ובה אנו צריכים להאמין: להאמין באמונה שלימה שהמלך מלכי המלכים רם נישא גדול ונורא שכל המלאכים רועדים ממנו, הוא צריך אותנו - נתן לנו מזונא דנשמתא - ועל ידי זה אנו מתקנים את עולמו, אנו מבררים ו'מחדשים' בכוח הנשמה את העולם.

יום כיפור הוא ממש מציאות 'מזונא דנשמתא'. האדם נהיה כמו מלאך, אין שטן ואין מקטרג, ואנו אוכלין מזונא דנשמתא - ה' קלין קדישין - מעולם הבינה, שהוא מזונא דנשמתא.

העולם! על ידי הנחת רוח מתחדש קדושת הבריאה והולך הנגה וטומאה. נעשה עולם מבורר.

זה מה שרבינו כל כך מזהיר: אל תהיה שבור! אתה חייב להיות מלא בפרישקייט והתחדשות! זהו תכלית הבריאה והסיבה שבשבילה נבראתה - להביא 'חידוש' העולם. לזאת פתח דבריו הקדושים שכל אדם ממש חייב להיות מלא התחדשות הבא מהתחזקות ו'ריח טוב'. חייב להיות התחדשות שיביא ל'חידוש' העולם.

על כן אי אפשר להוכיח רק באופן שיש עם התוכחה י' מיני נגינה, שהתוכחה תהיה נותנת 'ריח טוב' - נותנת כוח בנשמה. מהו ה'ריח' הטוב הזה? ה'ניגון' הוא ה'ריח הטוב' שבנשמה. הריח הוא ה'יראה' ו'יראה' הוא ה'ניגון' שיתער לעתיד. כל זאת יש בעשרה מדרגות - עשרה מדרגות של שיר.

המחילה ביום כיפור נעשית על ידי האמונה שהקב"ה מוחל וסולח - זהו אמונת חידוש העולם

כג] במאמר זה גם מתבאר ענין יום הכיפורים: אין תורה בדבריו הקדושים

'ריח טוב' והתחדשות.

זהו כח קבלת התורה שנתנה בקול שופר. ה' ברא את העולם בבחינת 'אילו של יצחק' שנברא בין השמשות והוא כוח של תיקון הבריאה - להחזיר את אחר הבריאה לקודם הבריאה.

ה' ברא שופר בבריאת העולם אלא שעוד לא תקעו בשופר מתחלת הבריאה עד קבלת התורה. כך איתא במדרש שלא היה קול כזה עד מתן תורה. מה זה שופר? שופר הוא התמונה של קשר של כל העולמות; הבינה כאן, עתיק כאן, וכו' - זה בדיוק הציור של אלקות - - -

השופר מכניע את הגבורות וממשיך את הרחמים - ממשיך עלינו את כוח לראות אלוקות, לראות 'תמונה' וציור של חידוש העולם. אחר כך אפשר להמשיך גם בלי שופר, כבר לא צריך שופר.

'נסירה' ענינו להמשיך 'חידוש' העולם - לברוא עולם חדש

כה אחרי ראש השנה אנו ממשיכים את כוח הכנעת הקלי' והתגלות כבודו יתברך בי' ימי תשובה שהם י' מיני נגינה.

ביום כיפור אנו נכלל'ן בעתיק, ואנו יונקים את חיותנו מהמקום הגבוה ביותר; הוא סוד ה' שפתי תפתח, השי"ת פותח את פינו בתפילה, 'ופי יגיד תהלתך' - ומחזיר את הנשמה.

יום כיפור הוא יום קבלת התורה, בו זכינו ל' מדרגות הנבואה. משה רבינו יורד מההר עם התורה, עם הלוחות שניות, לא בפרהסיא, בלי גבאי ובלי משמש, הנה הוא פה, ומגלה התורה בלי שום רעש. ביום זה מתגלה מציאות של 'תורה שבעל פה'. ובכל שנה נמשך לנשמות ישראל התחדשות חדשה של התגלות התורה שבעל פה - ביום הכיפורים.

על ידי פעולת ה'שופר' בראש השנה, כל התיקונים נעשים ממילא בהמשך חודש תשרי

כד כל תיקונים אלו נעשים קודם בר"ה על ידי כוח ה'שופר' ששובר את הגבורות שביום הדין. אחר השופר של ראש השנה - הכל נעשה ממילא!

כל כוח חודש תשרי עומד על מה שהצדיקים משברים את הגבורות בכח השופר הגדול מאד, ממשיכים עלינו חיות,

זה שמבאר רבינו במאמר: 'תקיעה' הוא החזרת המוחין חזרה. דהינו נמשך על האדם מקיף עליון להבין שה' רוצה ממנו משהו אחר, ה' רוצה ממך עולם חדש - - -

יום כיפור הוא מציאות
ה'תוכחה' – אבל צריך להיות
יחד עם 'ריח טוב', עם אמונה
בתשובה

כו [זהו קדושת יום הכיפורים שהוא מציאות של 'תוכחה'. מה זה יום כיפור? תוכחה! שאדם יתעורר עד הסוף, שיקבל על עצמו בתוכחה הכי קשה עד שזה נכנס בתוכו. מי שמתייגע כך, אשרי לו ואשרי חלקו. אבל - התוכחה צריך להעלות ריח טוב! צריך בכוח התשובה לעלות למעלה להמשיך י' מיני נגינה.

איך נזכה לזה? על ידי הללו א"ל בקדשו! כשיש קל בקדש"ו, הקדו"ש הוא הצדיק - אז יש בזכותו 'עוזה' ו'רוב גודלו' וכל שאר הנגונים. עד שזוכים 'לכל הנשמה' - הוא שם הנשמה שמחיה את הנשמה בריח הטוב - ריח היראה.

זהו יום הכיפורים שעיצומו של יום מכפר; אבל יש לנו עבודה גדולה ביום הכיפורים,

י' ימי התשובה הם י' ימי ה'נסירה' שבהם אנו חוזרים לבנות 'חידוש העולם'. מהי ה'נסירה'? כביכול 'לא עבד' העולם הקודם - - - גמרנו! מבטלים את הבריאה הקודמת ובוראים עתה עולם חדש, עולם שיתגלה מכל רבואות פרטיו השיר של אחדות ה' - הניגון של כלליות העולמות.

נ'נסירה' הוא סוד השיר: השיר פשוט כפול משולש מרובע. כי המלכות דקדושה אין לה חיות ומוחין בזמן הזה רק מהאחוריים: י' יה' יהו' יהו"ה הוא שם הנסירה [שאו החיות הוא מאחוריים כאמור] והוא סוד השיר הפשוט כפול משולש מרובע. בזמן הנסירה המלכות מקבלת מוחין מאחוריים, בחינת לאה ורחל. והעבודה בזמן הנסירה הוא להמתיק את ה'תרגום' שבו אחיות היישות והקל"י. להמתיק שם - במקום הנמוך.

אחרי שממתיקים אנו צריכים מיד לחבר את המלכות ללמעלה. לכן אחר הנסירה שנעשית ב'למען שמו באהבה' אנו אומרים מיד: "זכרינו לחיים" - מומשיכים כמה המתקות מבינה; עוד ועוד, עד י' העליון. ושם נמתק בכח השופר שהוא עולה עד שורשי הבריאה, ומתחיל ביטול.

אומר: חטאתי ומבקש סליחה ורחמים - והצדיק עושה ופועל. האמירות שלנו גורמים שהצדיקים יפעלו י"ג מדות הרחמים בשלימות.

י' וידויים אנו אומרים ביום כיפור, לתקן נפש רוח נשמה חיה יחידה. מה הם הוידוים? הם סך הכל רוח חיים! המשכת 'מזונא דנשמתא'.

בבית המקדש היה הכהן גדול אומר את השם והיו מתעלפים, נופלים חלשות. לא יכלו לשמוע את הכהן גדול, מי ששמע קרוב - התעלף, מי שעמד רחוק השתחוה ואמר: "ברוך שם כבוד מלכותו" באמירה זו נעשה חיבור חכמה ובינה ומלכות ומזה נמשך עליהם 'מזונא דנשמתא'.

אין לך יום של 'תוכחה' כמו יום הכיפורים ומאידך אין לך יום של קבלת התורה כיוה"כ. כי תוכחה ראויה הנמשכת עלינו מפי בחירי צדיקא היא המשכת רוח נבואה וזהו עיקר מתן תורה.

הנה קבלת התורה שזכינו בסיון התקלקל - השלימות הוא התיקון שבחודש תשרי. ביום כיפור חזר להתגלות בעולם דרך התשובה, בלוחות השניות שביום הכיפור

ומהי? להאמין בכוח יום הכיפורים באמונה שלימה! צריך להאמין באמונה שלימה בכוח האבות הקדושים. עצם התשובה הוא להאמין שיש ז' רועים הנכללים במשה רבינו, שהם ה'יועצים' של הקב"ה. [שזה דבר אחד עם האמונה ב'חידוש העולם' כמבואר להלן]

והעיקר: תאמין בעצה של תשובה! נכון זה נגד השכל, באמת יוה"כ הוא נגד השכל; איך נעשה הדבר הזה? הרי הוא חטא ופשע, שבר והחריב, איך נמחל? אלא שזהו אמונת חידוש העולם! העולם התחדש! זה כבר לא אותו עולם שהיה כאן ממקודם, אין זה אותו האדם שחטא ופשע - אדם אחר לגמרי ישנו כאן.

"ה' ה' אל רחום וחנון": ה' קודם החטא, ה' לאחר החטא. בכוח מדות הרחמים שביום הכיפורים מתגלה שהיותו יתברך מחיה עולם חדש. זהו כוח כפרת יום הכיפורים: כיון וגמור החיות הקודמת ממילא אין יניקה של קלי', אין יניקה של עוונות.

יום כיפור הוא יום ש' מזונא דנשמתא' | יום הכיפורים הוא ענין ש' אמונה 'צמעה' מוהשכר'

כז | זהו כוח הוודויים שביום כיפור. אתה

בראש השנה מתחיל בנין האמונה. "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", כלומר בכוח בנין האמונה של ראש השנה תבין שהוא תמיד שומע את התפילה שלך - כל השנה! בראש השנה אתה מקבל שכל של אמונה, אמונה בחידוש העולם, אתה מאמין שהתשובה מחקה את העבר לגמרי והשיי"ת אתך עמך ואצלך - תמיד.

מתגלה איך יכולים לתקן ולהשלים כל דבר מקולקל.

יוה"כ הוא מציאות אמונת חידוש העולם נגד השכל, נגד המדמה - בלי הבנה כלל. כך גם תפילה שמהותה 'שינוי הטבע' אין יכולים להבינה בשכל. לאחוז בתפילה יכולים רק עם אמונה!

אחר שהתבאר עד כאן כוח הצדיקים הפועלים את ההמתקה בראש השנה על ידי התפלה בבחינת דין, והתבאר עבודת יום הכיפורים שהוא עבודה של אמונה בחידוש העולם והמשכת 'מזונא דנשמתא', יבאר לבאר להלן אחרי בנין דברים אלו את עבודת חג הסוכות הבעל"ט.

ויבאר שעבודת ראש השנה ויום הכיפורים שדיבר בה עד כאן היא בחינת 'חיבוק שמאל' שהוא עבודת המלחמה כנגד כוחות הרע והקליפות, ואילו העבודה הבאה עלינו מכאן ואילך היא בחינת 'חיבוק יד ימין' שהוא ענין התגלות 'מקיפי החסדים' שאנו זוכים אליהם בחג הסוכות

עם דברים אלו יחבר את המתבאר בסימן מ"ח ח"א שם מבאר רבנו שהסוכה היא 'חיבוק יד ימין' והיא כוח ה'דיבור' דקדושה ובחינת 'עולם חסד יבנה' ובה כוח ה'ציור' דקדושה וקדושת ארץ ישראל, ובתוך דבריו יחבר ענינים אלו למאמר דידן שגם בו מתבאר ענין 'קדושת ארץ ישראל' ו'עולם חסד יבנה'.

התחלת חיבוק השמאל הוא בראש השנה על ידי השופר: בהמשך י' ימי התשובה כבר לא צריך את כוח השופר בפועל, כי האמונה הולכת וגודלת גם בלי השופר – כי היא יצאה מתוך בליעת הקלי'.

בימים אלו שקודם סוכות מתתקנים י' ספירות מיני נגינה מצד השמאל, דהינו תיקון מלמטה למעלה. רבינו מדבר במאמר אפילו מעוג מלך הבשן – שמשנה רבינו מכניעו על ידי ש'שוור מלמטה למעלה; משה רבינו מלמד אותנו שהאדם יכול לקפוץ מלמטה! מלמטה דווקא! ולעלות משם עד השורש הכי גבוה – עד השיר פשוט – הוא הכתר.

מקפיצה זו מלמטה ללמעלה נעשה התגלות השיר מלמטה למעלה. רבנו מלמד אותנו תמיד להתחיל מלמטה! תתחיל מה'שיר' שעולה מהמקום שלך; מקצת 'נצח' – לנצח את היצירה, מאיזהו 'הוד' – למצוא חן אמייתי של ישראל, קצת התפארות – תפארת, יסוד: איזה בריית, עוד קשר עם ה', מלכות – קצת אמונה.

כשיש את ההתעוררות שלנו מלמטה – 'אתערותא דלתתא', אז עולה ה'ביתא תתאה' – הדי' נעשה ה', דהינו נעשה המילוי

עד חג הסוכות עבודתנו היא בחינת 'חיבוק השמאל' בכדי להכניע את עמלק והקל' | תחלה מתחילין 'מלמטה' למעלה'

כח עד כאן דברנו בענין 'חיבוק שמאל' העבודה להתפטר מעמלק והקליפות וכל מה שצריך לתקן את העבר:

הסיבה שמתחילים עם 'חיבוק שמאל', כי נפלו מחיצות המוחין! אין לאדם 'ראש', אין 'שכל'. הוא מתבלבל מכל דבר שרואה, אינו יכול להסתכל ב'שכל' של כל דבר, לא יודע מה זה אמונה, וכל דיבור של מתנגד מפריע ומבלבל אותו בכפירה.

כשנפלו 'מחיצות המוחין' גם אין יכולים להתפלל, כי האדם תפוס אצל עמלק, בתוך אכזריות עשו. זהו מצב חורבן בית המקדש, ההפך מהמבואר על הפסוק 'והביאותים אל הר קדשי ושמתחתים בבית תפילתי'. מציאות זו היא ההפך מהתיקון הנעשה בבית המקדש על ידי הקרבנות של בירור המדמה; כשאין את 'מחיצות המוחין' – המדמה שולט והאדם אסור בו. זה מה שצריך לתקן על ידי עבודת 'חיבוק שמאל'.

מן הארץ, ולומר שירות ותשבחות לה'; וזה רק על ידי שאנו יורדים אל תוך העולם ומתקנים ומבררים שם. זהו העבודה שלנו מצד השמאל: לא להישבר אלא להתחיל מתוך המיצר. כך הוא עבודת ראש השנה ויום הכיפורים - מצד שמאל.

התכלית לבוא ל'חיבוק יד ימין'
| עַל ידי ה'חיבוק' שֶׁל הַסּוּכָה
נִיצוֹרֵין מ'חיבוק הסט"א

כט | התכלית אחרי עבודת 'חיבוק שמאל', לבא לחג הסוכות - 'חיבוק ימין'. הפסוק אומר: "תצפנס בסוכה מריב לשונות". הסוכה מסתירה ומגנה עלינו מפני כח האכזריות של עשו. עשו טוען באוזן: "היה לך י ימי תשובה, הנה נשאת אותו דבר, אינך שווה מאומה" - מזה צריך להנצל! 'ריב לשונות' הוא חיבוק דקלי.

רבנו מבאר כך בסימן מ"ח ח"א: [שם מבאר רבנו שהסוכה שהוא בחינת 'חסד' היא בחינת 'חיבוק' והיא בחינת 'חיבוק יד ימין' ונגדה יש 'סוכת נוצרים' שהוא 'חיבוק דסט"א'] יש חיבוק דקדושה שהוא תורה תפילה בהתלהבות. אדם אומר ברכה

של הד'. שזהו התכלית שבעבודה ה' ברא את העולם. כל זאת על ידי העליה שלך; קצת מה שאתה יכול להעלות מלמטה.

זהו נסירה! להתחבר מלמטה. כך הוא רצון ה' - ה' רוצה להנהיג את העולם בספירת המלכות, שנברר בירורים מתוך הקליפות, בשביל זה מוכרח התיקון הזה; שהוא מפיל אותנו. [אסור שהעולם יהיה מחובר מצד עצמו, כדי שלא יהיה לקלי' יניקה, החיבור נעשה רק על ידי בני ישראל - אנו מעלים ומחברים]. החיבור של התחתון בעליון נעשה רק באמצעות התשובה ועל ידי כוח ה'שופר'. וההתחלה של כל זה הוא 'מן המיצר' - מלמטה.

זה מה שמבואר בסימן מ"ט ח"א [שם מתבאר ענין השיר פשוט כפול וכו'] "אתהך גוצא, גחין ולחיש לה" כלומר כשהאשה שהיא המלכות נמוכה וצריך להעלותה אתה צריך להוריד עצמך לתוך הברורים ולהעלות משם - מלמטה למעלה. הצדיק מלמד אותך תמיד להתכופף.

למה צריכים את כל העבודה הזו מתוך ה'שמאל' והקטנות? כי התכלית הוא לעורר את ה'השיר שיתער לעתיד', אנו מוכרחים 'לחדש' עולם של אמונה - להעביר גילולים

חידוש העולם על ידי החסד: 'עולם חסד יבנה'.

'חסד יבנה' הוא שהגידים והעצמות מתעוררים, 'בגידים ועצמות תסוככני' הם הנשמה והרוח, מתעורר באדם הנשמה והרוח שלו - חוזר לו כוח נשמתו. בכוח הסוכות מתעוררים הנשמה והרוח. בלי 'תצפנס בסוכה מריב לשונות' - אין לאדם שייכות עם 'רוח'.

'גידים' ועצמות תסוככני' הוא כוח הסוכה שה'פסולת' גזון ויקב נהיה סכ"ך. סכ"ך עולה בגימטריא מא"ה - מאה ברכות. בכוח אור הבינה שמקבלים בסוכות העולם מתברר ועולה בסוד 'מאה ברכות'.

"אני אמרתי עולם חסד יבנה": מהו עולם חסד? "שפת אמת תיכון לעד", 'שפה' הוא דיבורים של צדיקים שיש שם רוח נבואה.

רוח נבואה זו הוא ה'עולם חסד יבנה. זה התכלית של כל העבודה לבוא לחידוש העולם המתחדש על ידי החסדים - 'עולם חסד יבנה'.

בתחלה צריכים עבודת ה'שמאל' לרחק את הרע להכניע את הקל' ועמלק, והנה ביטלו את החורבה הישנה, פינו את השטח!

מרגיש ושמח, עובד ה' עם חברים טובים ומתוקים באמת, זהו חיבוק דקדושה. ויש להפך: חיבוק דקלי', שקוע בתאוות אכילה, ניאוף. וכ"ש אם הוא ממש בתוך 'ריב לשונות', אנשים שמגבירים עליו מחלוקת היצה"ר הקשה - זהו חיבוק דקלי'.

'חיבוק דסט"א' ענינו מה שאדם 'בלוע' בתוך הסט"א ואינו יכול להשתחרר מאחיזת הקל'. חיבוק הקל' הוא מציאות פגם הנשמה - אין לה מזונא דנשמתא, אבל זהו כוח הסוכה! הסוכה מסוככת ומצילה אותך מחיבוק הקל', בסוכה אתה מחובק בחיבוק דקדושה וזר לא יקרב אליך.

התכלית לבוא לעולם חסד יבנה' - לבנות עולם חדש מחסדים

[ל רבינו מלמד במאמר הזה [סימן מ"ח ח"א] איך נצא מ'ריב לשונות' שהוא ה'חיבוק דסט"א': על ידי 'עולם חסד יבנה'! זהו ה'חיבוק' ההפוך 'חיבוק יד ימין'. [ובמאמר דידן: ח' תנינא מבואר ש'עולם חסד יבנה' הוא מציאות התחדשות העולם בחסדים הבא על ידי האמונה בחידוש העולם, כלומר שהאמונה בחידוש העולם מביאה 'להתקבצות החסדים' ואז נעשה

בלי אמונה בזה - אין לך קשר עם הצדיק! כשאתה מאמין שיש צדיק שמגלה דעת ושכל אזי מתקיים כך: "תצפנם בסוכה מריב לשונות", אתה מוֹנֵן בתוך סוכה - -

בכוח הסוכה כל מה שהיה לך עד עכשיו; שבירת הכלים, הנפילות, ה'פסולת' גורן ויקב' - מכל אלו נעשה 'רעמים' דקדושה. אלו הם מחיצות המוחין שאנו מקבלים חזרה בכוח הסוכות².

כשעמלק גונב לאדם את מחיצות המוחין אז התפילה נופלת. הוא נמצא בתוך 'ריב לשונות' אינו יכול להוציא מילה אחת לפני ה', לא רוצה להתפלל כי אין לו רחמנות. כך גם לא מבקש את הצדיק, לא מחפש אהבה יראה ודביקות - דביקות של תפילה וניגונים - רק נפל לריב לשונות. בחינת 'נפל', רח"ל. אין לו את בחינת ארץ ישראל!

אבל בכוח הסוכה נעשה רעמי"ם וחוזרים אליך מחיצות המוחין, זהו המבואר

עכשיו תתחיל לבנות מחדש, רק חסדים בונים - 'עולם חסד יבנה'.

הגבורות הם הגוף והחומרים, אבל עצם הבנין על ידי חסדים. זהו 'יצירה לטב', בחינת 'צירי' - בסוכות מצטייר בלבך ציור של 'חסד', מציאות של מחילה וסליחה, מציאות של חסד ואהבה. חיבוק יד ימין - 'עולם חסד יבנה'.

ה'קשר' לצדיק הוא על ידי שאתה מאמין שיש רחמים | בכוח הסוכה הכל מתהפך 'רעמים' - 'מחיצות המוחין'

לא הכוח של כל זה עומד על מה שאתה מאמין בזה והתקשרת לזה. איך אתה מתקשר לזה? ההתקשרות לצדיק הוא על ידי שאתה רוצה לעסוק ברחמים. על ידי שאתה מאמין שיש רחמים. זה מה שעושה את הקשר! הקשר לצדיק הוא על ידי שנכנסים לתפילה עם רחמים ותחנונים, על ידי שאתה מאמין במחילת עוונות.

ג. כמבואר בתורה ה' ח"א שה'רעם' מוליד את ה'מוח'. כך גם מבואר במאמר דין שהרעמים הם מציאות 'עננין דשפכי מיא להדדי' דהינו שמחזירים לאדם את 'מימי הדעת' והמוח שבלעו בתוכם. כך

יש באדם דעת להתפלל, להתפלל בכוח,
ברחמים ותחנונים.

בסימן מ"ח הנ"ל שסוכה הוא 'בחינת כח
התפלה מזה שמתפללים בכח' כל עצמותי
תאמרנה' - כי כשנעשין 'מחיצות המוחין'

לצורך הבנת המשך השיעור נקדים הקדמה קצרה: רבנו מגלה בסימן
מ"ח שיש סוכה דקדושה שהיא בחינת 'חיבוק יד ימין' וכנגדה יש
'חיבוק דסט"א' שהוא 'סוכת נוצרים', ועל ידי מצוות סוכה אנו ניצולין
מסוכות הקל"י שממנה נעשה רי"ב וזוכים לקדושת ארץ ישראל שהיא
ההפך מן הרי"ב.

גם במאמר דידן [ח' ח'ב] רבנו מדבר על 'ארץ ישראל' שעל ידי אמונת
חידוש העולם העולם מתחדש בבחינת ארץ ישראל שהוא מקום
ההשגחה והנפלאות.

המשך השיעור להלן יעסוק בענין ארץ ישראל ויבאר כיצד נעשה
קדושת ארץ ישראל' ומהו עבודה שלנו בזה.

רואה אותם. זה מה שרבנו מלמד כאן:
תזרוק את השכל המדומה שלך ותאמין
במה שהצדיק מלמד. בלי שכל! תאמין
שכך הוא - שארץ ישראל כולה פלאות
וניסים.

בכרי לזכות לקדושת ארץ
ישראל צריך 'להאמין' שארץ
ישראל הוא מקום הניסים
והנפלאות

לב ארץ ישראל הוא מקום של ניסים
ונפלאות. אדם אומר איפה הניסים? איני

בשביל לזכות ל'סוכה' צריך להיות שכ"ן של רבינו⁷. שכ"ן בגימטריא ש"ע נהורין שהם אורות הסוכה. "אני גר בשיכון של הצדיק"... רבינו מוריד את עצמו אלינו לשכון עימנו, כך רבנו פועל שהעננים מסתלקים ושורים עלינו ה'עננים' ההפוכים – עננים של רוח נבואה.

זהו בחינת 'קיבוץ' – כוח ה'אחדות'. ה'קיבוץ' לוקח את כל הפירודים, שהם רבבות לאין קץ הפרטים שיש בבריאה ומאחד אותם באחדות. שיהיה מתנגן מכולם יחד הניגון של אחדות ה'. יש אותיות לאין מספר בכל פרט בעולם, כל אות הוא מוקף בקליפות, רבינו יושב ורוחץ כל אות מן הקלי', מכניע את עמלק ומעביר העננים.

ארץ ישראל הוא לא רק 'עינא חד דרחמי' אלא 'עיני ה' – שתי עיניים: יש הנהגה מצד 'עינא חד דרחמי', שהוא הנהגת ניסים נפלאות דלעתיד, ניסים ונפלאות גלויים לעין כל, ויש את ארץ ישראל האידנא בזמן הגלות. קדושת ארץ ישראל היום עומדת על אמונה! תאמין שהכל ניסים – אף שאינך רואה את זה.

הסוכה היא קדושת ארץ ישראל בעצמה! העיקר הוא שנשמע את הרעמים – - - וכך נכנס אל תוך הסוכה. נתחיל להיות אדם 'נורמלי' אדם מן הישוב... אדם שחי עם אהבה ויראה! רואה את ה' בכל דבר. אל תהיה איש משוגע על ידי שעמלק ממושיך להכות בך. תכנס אל הסוכה! היא מגינה וסוככת עליך מפני טומאת עמלק.

להלן יילך ויבאר סביב ענין 'בנין החסדים' שבימי הסוכות ומתוך זה יאריך לדבר על מציאות המשכת המוחין שהכל עומד על זה ותלוי בזה.

עם הדברים הללו יבאר איך על ידי המשכת המוחין שזוכים בסוכות נעשים מחיצות הסוכה ואנו זוכים בסוכה ל'מזונא דנשמתא' ולנשמה חדשה

ד. ענין המבואר במאמר על כוח ה'קיבוץ' שמתגדל כוחו, ככל שמתרבים ה'שכנים' אל הקיבוץ.

בהמשך יגלה שהכל הוא בזכות וכוח הז' רועים שמגיעים ליתן לנו את מתנות אלו בבואם אל סוכתינו

שמעכשיו ה' אומר שאין חישוב עונות. זהו אמונת חידוש העולם! אמונה שהקב"ה משנה את הכל.

בלי אמונה, אדם מכיר בתוכו רק כוחניות ומלחמות, וגם ברוחניות: כשאין באדם אמונה הוא עסוק תמיד אם כן מצליח או לא. עד שלומד זזה"ק ולקו"מ ויודע שהעיקר בכל דבר הוא מוחין - המוחין של אמונת חידוש העולם.

כך רבינו מלמד: לפי דרגת המוחין כך הוא סליחת עונות. "ויאמר ה' סלחתי כדברך" ר"ת כוסי. הצדיק שותה יין ומרים את המוחין שלו ומזה נעשה מחילת עונות. כי הכל לפי המוחין, קצת יין שהצדיק שותה וממשיך מוחין ויש מחילה. זהו שכל של אמונת חידוש העולם, כי העיקר הוא מוחין.

בסוכות אנו מקבלים 'נשמה' ואנו עשינו כלים לזה בימים שקודם סוכות - ב'חיבוק השמא"ר

אחרי י' ימי הנסירה מתחילין ימי בנין החסדים

לג **אחר** י' ימי נסירה שבעשרת ימי תשובה, מתחיל ימי בנין החסדים. ההתחלה היא בערב יזה"כ אז התחלת בנין החסדים של נצח הוד, יסוד מלכות. אע"פ שיום זה [ערב יום כיפור] עדין בתוך ימי הגבורות, מרוב אהבה הקב"ה כביכול אין יכול להתאפק ואף שזה ימי דין כבר יש חסדים.

חסדים אלו נקראים חסדים הפנימיים. בימים האלו שבין יזה"כ לסוכות החו"ב דז"א מקבלים את המוחין מו"ק דבינה - מוחין שיכולין להכנס פנימה. זהו "אמיתי עולם חסד יבנה", אני מתחיל עם חסדים, הקב"ה מתחיל להראות חיבוק יד ימין.

לפי דרגת המוחין כך הוא סליחת העון

לד **בימים** אלו אין חשבון עונות כלל. למה? כי ה' לא רוצה לחשב עונות! אם אתה מאמין ויודע שיש עונות כך תאמין

לה **מה** זה סוכות? והרי כל אחד יכול

ז' הרועים הם כלליות כל הצדיקים. למה הצדיקים באים דוק בסוכות? כי סוכות הוא כח ה'מטה עוז':

כל הצדיקים שיש להם את דרגת משיח – דרגת 'מטה עוז', נקראים 'אושפיזא' – איש פי ז'ן; זהו מה שרבינו מבאר על הפסוק "כי חוק לישראל": 'חק' לישנא דמזונא, הצדיקים הללו בכוח 'מטה עוז' שלהם מוציאים את 'המזון' והחיות מהקליפות – 'איש ז'ן' – ועל ידי זה ממשיכים עלינו את כוח הסוכה שהיא 'מזונא דנשמתא'. לצדיקים אלו הקב"ה מצווה: "אתם תשבו עם ישראל בסוכות".

כשיהודי יושב בסוכה הוא מקבל נשמה. ידוע שסוכה הוא מציאות ה'בינה' הדעת והשכל. איזה דעת ושכל? מהמאמר הזה נבא להבין קצת מה מדובר. אהה - - - אילו היינו יודעים מה זה סוכות לא היה שייך לדבר, נמסים היינו מרוב מתקנות - - -

מהו סוכה? בסוכה יושב אדם עם שורש נשמתו - - ! נורא ואיום.

על ידי הארת הנשמה שאנו מקבלים

לפטור עצמו מסוכה, יש כל מיני פטורים, לא מוכרח ליטול ידיים, וגם אפשר לאכול רק כזית, כי בסוכה החיוב כדי שביעה ולא כזית.

אלא שסוכה מהותה הוא 'מזונא דנשמתא'! לעתיד לבא יעשה הקב"ה נסיון לגויים במצוות סוכה. הגויים יבקשו גם הם נשמה, והשי"ת יתן להם **אלא שהם לא יעמדו בנסיון - כי לא עשו כלים.** לא התייגעו להסיר את הרע, על כן הם בועטים ובורחים, אבל לנו על ידי הכלים שעשינו ב'חיבוק השמאל' – להכניע את הרוע והקלי' אנו זוכים ל'מזונא דנשמתא' מהסוכה. בסוכות מקבל אדם נשמה.

הקב"ה מצווה על האושפיזין
לישב עם ישראל יחד בסוכה |
בכוח ה'מטה עוז' הם ממשיכים
עלינו חזרה נשמה

[ל] "עולו אושפיזין קדישין": הוזהר הקדוש מגלה שהקב"ה אומר כן לז' הרועים: "תשבו בסוכות!" תכנסו לישב בסוכות עם בני ישראל - - -

של כבוד ה'. מוכרח שיהיה לך את זה.

הסוכה היא 'מחיצות המוחין' |
על ידה נעשה 'ענגין דשפכי מיא'
להרדי'

לח | "תצפנם בסוכה": תתחבא בתוך הסוכה. זהו הכח של רוח נבואה. התחלת הרוח נבואה הוא רעמים דקדושה שהם הרעמים של התגלות הכבוד בחינת 'אל הכבוד הרעים'. רעמים אלו פועלים באדם התפשטות 'רוח נבואה'.

אדם זוכה לזה על ידי חיפוש 'רוח הנבואה' בתוך ספרי רבינו. אנו צריכים הרבה רחמי ה' שנוכה לעסוק כראוי בזה. זה דבר שלאף אחד אין לו סבלנות לזה, יעזרנו ה' מעתה להתחדש בזה.

הסוכה היא עצמה המחיצות – 'מחיצות המוחין'. ראשית הכל תעשה מחיצות 'וואסעריגן שלאס', ענגי דשפכי מיא. שתי מימות נלחמים: ענן דסט"א וענן דקדושה - תעשה מחיצה במוחק ותלחם ב'ענן דקליפה'. מזה יהיו נעשים 'רעמים' ויוולד

בסוכה אנו זוכים לכוח של בירור המדמה".
לכן אף שאוכלים ויושנים אבל בסוכה זה משהו אחר לגמרי! בסוכה אנו אוכלים ויושנים כשיש בנו 'מחיצה' על ה'מדמה'!

בשביל התגלות מלכות ה' צריך
את ה'מדמה'

לז | ה' רוצה שיהודי יקבל תוכחה של חיזוק, ה' מרחם - יש מדות הרחמים, אבל ה' רוצה שיתגלה מלכותו, ה' רוצה שנכיר אותו בתארים ושבתים, ובשביל זה מוכרח שיהיה מדמה - בלי מדמה אין התגלות הכבוד ומלכות ה'.

סוכה מצלת מן עמלק. "מלחמה לה' בעמלק" הוא רק על ידי המלחמה שלך! משה רבינו יכל 'למחוק' את עמלק ברגע, אבל בשביל מלחמת עמלק צריך שיהושע בחינת התלמיד יילך להלחם בו. צריך שדיקא בחינת ו'נפיק' הוא ילחם בעמלק.

זה עומק הענין: בשביל התגלות מלכות ה' צריך את מי שהוא בתוך המדמה ובכוח ידיו של משה הוא 'הופך' את המדמה ל'לבוש'

הוא עיקר הישועה בו כל העבודה ותיקון העולם: אלו הם שתי העננים הנלחמים - מהם נעשה 'ענני דשפכי מיא' כך נתגלה כבודו יתברך ונולד רוח נבואה.

הצדיק פועל את החותם על ידי
תוכחה הראויה

לט] יש 'ענן' של 'מלכות' שכבר נכנס בערב יום הכיפורים, ו'ענן' שנכנס ביום"כ - להחיות היסוד ומלכות! מצוות האכילה בעיה"כ אינו מזונא דגופא, יש שמחה בכל העולמות שהולכים למחול כל העונות. אין חתונה כזו יפה בכל העולם כמו בערב יום הכיפורים - - -

הנה מתחיל העלאת השכינה, והיא מקבלת את השלימות. י' ספירות והשלמות בחותם של נעילת יוה"כ. כמו שהצדיק עומד בראש השנה עם השופר כך הוא עומד עוד פעם בנעילה. הצדיק מבקש רחמים: "ריבונו

בך מוח ודעת חדשים; רעמים הם 'עננין דשפכי מיא להדדי'.

כשענני הקל' שהיו מעכבין את התפלה חוזרין ושופכים את מימי הדעת שבלעו, עכשיו יש כבר חסדים הפנימיים, יש 'עולם חסד יבנה'. זהו רוח נבואה הקרובה אל האדם מאוד, זהו בעצם השכל דקדושה.

עכשיו בסוכות מחזירים לאדם בחזרה את המוחין שלו. יצאת מתוך הביטול של יוה"כ, וזכית לאמונת חידוש העולם! הן לגבי עונות: אין את העולם הקודם, אין עבר כלל. וכן לגבי תפילה: אבקש מה' והוא יתן לי כל טוב - יש עולם חדש לגמרי! הוא יתן לי כי בקשתי ממנו.

'תזרוק' את השכל ותאמין בזה. אמונת חידוש העולם היא אמונה 'בלי שכל'; השכל המדומה של האדם הוא עיקר הצרה שלו. זה מה שנעשה אחר חטא עץ הדעת שנפגם הדעת. ומאידך השכל של אדם

1. סוכה היא כנגד 'ענני הכבוד' כמבואר להלן, והוא דבר אחד עם 'עננין דשפכי מיא להדדי', כלומר בכוח הסוכה זוכים שחוזרים 'מימי' הדעת לאדם, דהינו חוזר אליו שכלו ונשמתו.

2. מבואר במאמר ש'עננין' דקדושה הוא המוח וחלקי הקדושה שחוזרים לאדם כאמור, כלומר ב'עננין' דקדושה נמצא כוח תיקון המדות וחלקי הבריאה.

ועתה יש עולם! 'עולם חסד יבנה'. אתה צריך רק להתקרב לה' באהבה - בחיבוק ימין. אבל אין יכולים לזכות לזה, רק על ידי שמכניסים לך בלב שתשתוקק לזה.

מתחילים בתיקון ההוד, במחרת יוה"כ. אח"כ **בנצח** - היום זה נצח, י"ב תשרי. יש רבי שפועל ומנצח. אחר כך תיקון **התפארת**, התפעלות מגדולת ה'. אלו הימים שנכנסים בפנימיות הם אור ו"ק **דבינה** - אור מצומצם. נכנסים מוחין קדישין לז"א בבחינת המבואר בסימן מ"ח: כוח של ציור לחיים, בחינת 'צירי'. יצירה לטב: כוח צמצום וציור לחיים.

עכשיו אפשר לזכות ל'תסוכני בבטן אמ': מתחילים לטעום טעם של תורה תפילה ואמונה. וצריך 'לסוכך' - להכנס לזה. מכוח זה נכנסים לבחינת ארץ ישראל, 'עולם חסד יבנה' - בחינת השגחה.

זה המציאות של נעילה ביוה"כ, שה'עובר' מושלם ואינו נופל. כידוע רבי נתן זכה להוליד בנים מהתורה הזאת. [תורה מ"ח ח"א] אנו כולנו ילדים של רבי נתן... זה העיקר, איך לעבור את העיבור ולא ליפול. לא ליפול.

של עולם! מוכרח 'מעייין חתום' להנצל מגירוש".

לזכות לחותם הזה הוא על ידי תוכחה עם ריח טוב, כך מבואר בסימן כ"ב שאת פעולת החותם הצדיק פועל על ידי שאת כלל ישראל הוא מעורר בתוכחה ולהקב"ה הוא אומר מה חטא לך העם הזה.

שתי העדיים נעשה ונשמע, חוזרים אלינו ביום הכיפורים - בקבלת התורה. ובסוכות חוזרים ענני הכבוד שנסתלקו בחטא העג'

בימים שקודם סוכות נכנסים הפנימיים דאימא ואז נעשה עולם חדש עולם חסד יבנה'

מ] בימים אלו שקודם הסוכות ה' נותן מתנה: את הפנימיים דאימא. ההתחלה הוא ביום הכיפורים, שמאירים במלכות ה' אורות, וזוכים לקבל נשמה.

אחר יוה"כ מתחיל תיקון ה'הוד', גאטס נאמען' בו מתגלה שם ה', ובזה היום נעשה ציווי על המשכן. אז נשלם הדר"ך דקדושה: בקי ברצוא ובקי בשוב ונמשך הרחמים על המלכות והיא מתמלאת ברכ"ד אורות: ס"ג וקס"א.

הבעש"ט, אחר שחזר מארץ ישראל התחיל התורות העמוקות, אבל אחר שבא רבי נתן התחילו עיקר התורות שהיו הבנה עמוקה בגאונות נוראות.

נחזור לענינו: רבינו תיקן את המעילה ד'על אשר מעלתם', והוא מגלה תורה שיש בה 'רוח נבואה' תורה שנמשכת משער הנ', את תורה הזו רבנו ממשיך ביום הכיפורים שבו ניתנים הלוחות השניות.

ביום זה מתחיל השורש של רוח נבואה, מתחיל התיקון מלמטה של הוד נצח תפארת וגם יראה – גבורה, מתקנת או. עד שנתגלה האהבה ביום ט"ו תשרי, יו"ט ראשון דסוכות.

העצה לצאת מחיבוק הסט"א
הוא 'דיבור' | סוכה הוא כוח
ה'קיבוץ'

מב) בסוכות מתגלה שיש דרך לצאת מחיבוק דסט"א! רבנו מגלה במאמר הנ"ל שיש דרך לצאת ממה שהבע"ד תופס אותך ואיך יכול להשתחרר, כל אחד בענינו; תאוות מומן, כבוד, אכילה וכו'. יש עצה! מה העצה? דיבור! זהו כוח הסוכה שהיא כוח התפלה כמבואר שם.

בכרי להמשיך מדות הרחמים
הצדיק צריך להמשיך תורה
משער הנ'

מא) סימן זה [מ"ח] הוא שורש כל התורות של רבינו. מאמר זה נקרא: 'על אשר מעלתם בי במי מריבת קדש'. הפלא ופלא; משה רבינו כביכול מעל. ענין זה מתבאר בסימן כ': מתבאר שם שהצדיק צריך לומר תורה כמו משה רבינו, שאמר תורה בעשרת הדברות – משער הנ'. כן ביה"כ גם המשיך משער הנ'.

רבנו מבאר שם שתורה צריך להיות תמיד משער הנ'. "כתבנו לחיים": שהתורה תיכנס בתוך הכתב – שתהיה משער הנ'. בלי שער הנ' הדיבור נעשה 'מצונן' והוא בחינת 'חיבוק של הבעל דבר', רק משער הנ' הדיבור הוא כגחלי אש – בלי בזה הוא 'מצונן'.

רבנו מלמד שם מה זה 'על אשר מעלתם בי': כי צריך להמשיך את מדות הרחמים, ט' תיקונים קדישין. רבינו מרמז לרבי נתן בסימן זה שכאמור הוא התורה הראשונה ששמע מרבינו: תבין שעכשיו תתחיל לשמוע תורה חדשה! תורה שנמשכת מבחינת 'גחלי אש' – מ'שער הנ'. לפני כן רבינו אמר תורות פשוטות כנוסח

כשיש חיבוק ימין ענני הקל'י
עוזבים וזוכים לענני דקדושה
— עננים המגלים כבוד ה'
המבררים את המדמה

מג] רק ביום ט"ו תשרי נעשה מציאות
חיבוק ימין. אין יכולים לתת מיד בתחלת
חודש תשרי חיבוק דקדושה, כי הבעל דבר
עדין בכוח ועוז והוא גונב. לכן מתחילין
לתת בימים האלה קצת, וכאילו לא נותנים
— זה לא ניכר. עד ט"ו תשרי — יו"ט ראשון,
שבו נעשה חיבוק שלם.

ה'חיבוק' הוא בחינת ה'מחיצות פרוסות'
שאתה מוקף בידי הקדושה. כשיש חיבוק
כזה ענני הקליפה עוזבים, ובאים עננים
דקדושה.

מהו עננים דקדושה? הם התגלות כבוד
ה'. אדם יושב בבית המדרש, או יושב
לפני רבו ביראת שמים, אשרינו, אבל
כשיושב לבד, כשאף אחד לא רואה, הוא
משתולל. איפה כבוד ה'? התגלות הכבוד
הוא להתעורר לראות את אמונת חידוש
העולם — ה' לבדו נמצא, הוא מחיה ומהווה
בכל רגע מחדש את כל גרגיר בבריאה
ואפס בלעדו.

רבינו מביא בסימן ל"ג את הזהרה

אלא שאין בני אדם מאמינים בדיבור.
ובאמת הרי השורש נשמה שלך הוא
מהדיבור!! שורש נשמות ישראל יוצאים
מעולם הדיבור. אלא כשהבעל דבר בולע
את הדיבור, את כוח קדושת הדיבור, אין
יכולים לדבר דיבור לפני ה'. לכן צריך
לחזור ולעורר בחג הסוכות החזרת העננים
דקדושה. שזהו כוח הקיבוץ המחזיר את כל
כוח הקדושה שנבלע בקלי'

סוכה הוא כוח ה'קיבוץ': "כל אזור
בישראל תשבו בסוכות", "כל ישראל
יכולין לישב בסוכה אחת". אדם יכול לצאת
ידי חובת מצוות סוכה גם בסוכה של חברו
רק שלא יהיה סוכה גזולה. כי סוכה הוא
כוח הקיבוץ.

בסוכה אדם תופס את השייכות והקשר
שלו אל הקדושה — רואה איך הוא מחובק
באהבה בידיו של השי"ת. אני שכ"ן! זה
הבית שלי, זה הסוכה שלי. הסוכה הוא
התיקון מצד חיבוק הימין.

כשם שזכינו לכח מדות הרחמים בראש
השנה וביום הכיפורים, שהם מדות
הרחמים של צד שמאל, כל שכן שיש
בצד ימין, כל שכן שבחג הסוכות אנו זוכים
למדות הרחמים.

מאה, הוא סוד ה'מאה ברכות'. 'חק' מבאר כאן רבינו הוא 'לישנא דמוזנא', מזון הנשמה נעשה על ידי הירידה והנפילה. ה' רואה את הנחת מהיגיעה שלך.

בסוכה מאיר אור הבינה: כמה גבוה שעולים כך נמשך המטה עוז באופן שנכנס עד למטה. בבחינת 'חיבוק יד ימין' - בתוך הסוכה. זה נקרא רעמים דקדושה.

התורה הראשונה והאחרונה שרבי נתן שומע כתוב בה ענין 'רעמים'. כי רעמים הוא עיקר תיקון המוחין. תיקון המוחין פירושו שנעשה מוח חדש - אין עבר כלל! הגיע ענן ועשה רעם - בוזם - תתחדש!! זהו התגלות הכבוד. נולד באדם שכל של ידיעת השי"ת, שכל להשיג שיש חידוש העולם - ה'נבואה' חזרה.

זהו מציאות ה'גרים' המבוארים במאמר: ה'גרים' הם מציאות הכלים והלבושים שעושים רעמים שעל ידם נולד המוח, השכל דקדושה. כך מבואר בסימן ל': בלי שכל תחתון שהוא בחינת הכלים והלבושים הנ"ל, בחינת ה'גרים' - אין שכל עליון שהוא השגת הנשמה וחידוש המוחין.

שהשי"ת 'ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין'. זה צריך לתפוס לך את הלב לגמרי, לתפוס היטב שאין עולם! אתה עומד ממש לפני מלך המלכים! באמת באמת - - -

ועל זה צריך את מחיצות דקדושה, להתאפק להתנהג נורמלי. כלומר: יחד עם מה שאדם תופס שאין עולם כלל ואין דבר מבלעדי ה' - הוא צריך לבושים, הוא מוכרח לצמצום שנותן מקום למדמה שיוכל להתנהג כאיש בין אנשים, אבל מדמה מתקן, מדמה מבורר.

לכן מרימים את המדמה שהוא ה'פסולת גורן ויקב' וממנו עושים סכך: אדם יש לו כרם יקר מאוד, למה לא לסכך עם ענפים מחוברים לקרקע או לסכך עם פירות יפים? לא! לסוכה צריכים דוקא פסולת גורן ויקב, כי סוכה נעשית על ידי תיקון המדמה, אנו צריכים לתקן את הכוח הזה להכניע את הקליפות את ענני הקלי" - וזה מתהפך לטוב.

תיקון המוחין על ידי רעמים
דקדושה וזה זוכים בסוכה

מד [כי חק לישראל: סכ"ך בגימטריא

איך באים לזה? לזה מוכרח 'מחיצות המוחין' וסכך, להמשיך את השכל מלמעלה שהוא סוד הסכך על ידי שיש לך 'מחיצות המוחין'.

בסוכה הם הם ג' מחיצות: מחיצה האחת לגבי גדולת ה' שיהיה תמיד מול עיניך גדולת השי"ת. ומחיצה השניה לשמור עצמו לא ליפול לכל מיני ריבוי אור שאין להם שייכות עם בירורים פשוטים. ענינים כאלו הם ההפך מ'מחיצה', הם מקלקלים את המוח. מוכרח לבנות כנגדם מחיצות המוחין. ומחיצה של 'סוד': ריחוק הרע, והתדבקות בה'.

כלליות ענין המחיצות הוא לצמצם השכל כמה שהוא יכול, ולבנות המוח על ידי דברי רבינו.

על ידי הקמת המחיצות מבטלין את עמלק! המחיצות הקדושות הם מציאות הסוכה המצילה מן עמלק. זהו הענני כבוד שהיו שומרים על עם ישראל במדבר מאחיזת עמלק. עמלק הוא קטנות המוחין וחסרון התפילה. מהסוכה מקבלים כח לשבר את עמלק - לכל השנה!

בשביל תיקון המוחין צריכים
'כבוד' ועוז'

מה] כשאדם זוכה לתיקון המוחין נולד בו שני כוחות: 'כבוד ועוז'. הראשון הוא 'כבוד'; להרגיש כבוד ה', מאיר בו כלליות כל המדות דקדושה. מאיר באדם אמיתת מציאותו ושליחותו - שהוא צריך לתת בכל דבר כבוד לה'. החלק השני הוא 'ועוז': לעמוד נגד המתנגדים, כמו שמבואר בסימן כ"ב. אם אתה רוצה להתקרב לאור השכל, אתה מוכרח לעזות. כך גם מבואר בסימן ל': בשביל 'השגת אלוקות' מוכרחים עזות - למסור נפשו להתקרב למלך.

ה'מקיפים דימין' נקראים 'רוח
נבואה' | מחיצות הסוכה
מציאות מן עמלק

מו] כשאנו נכנסים לתוך הסוכה הרי שיש לנו איתנו אורות דבינה שהוא אמא עלאה, ומדמה שהוא ה'פסולת גורן ויקב'.

השי"ת רוצה לחבק אותנו ביד ימינו, כלומר: לבנות 'מקיפים'. חיבוק ימין - ה'מקיפין' זה נקרא 'רוח נבואה' דהינו שכל שאינו קשור עם המדמה.

איך נעשה המחיצה? על ידי העננים דסט"א שנמצאים בחוץ, הם שופכים לך מים, מחזירים לך את שפע הקדושה והדעת. הם מחזירים לך את המוח שתדע שיש חידוש העולם! חדוש העולם הוא התגלות הכבוד, אתה מתחיל לתפוס שכל הסיפור כאן בעולם הוא דבר אחד: כבוד ה'!

ג' בחינות בהתגלות הכבוד:
'חכם' גבור ו'עשיר'

מח' רבינו ממושיך [באות ה'] ומבאר שעל ידי התגלות הכבוד בא התפשטות הנבואה. ומביא שזה בחינת "אין הנבואה שורה על חכם גבור ועשיר" כי ג' אלו הם בחינות 'כבוד' שמשם נמשך הנבואה.

אל' יתהלל חכם: יש כבוד של חכמה. הוא הכבוד הגדול ביותר, שהשכל מרגיש חכמה. רבנו מלמד כאן: תשתמש עם החכמה להרגיש כבוד ה', להיות בשמחה שה' נמצא. תשתמש בחכמה לשמוח את עצמך על כל מצוה ודבר טוב, לשמוח על כל נסיון, לשמוח בכח רבינו. תשתמש בשכל לראות איך אתה יכול לכבד את ה' בכל דבר. כי יש חידוש העולם! אתה מרים את הניצה"ק, יש ניסים ונפלאות.

צריכים להמשיך את רוח הנבואה במעשה דיבור ומחשבה | על ידי המחיצות יכולים להתבטל אל ה'

מז' הסכך נותן מתנות והארות לנשמה לכל השנה. העבודה שעלינו: פשוט לבנות סוכה ל'ה למעשה! צריך להמשיך את רוח נבואה שהוא מציאות הסכ"ך שסוכ"ה ברוח הקודש; במעשה, בדיבור ובמחשבה. ובכמה אופנים כמו שיתבאר להלן.

על ידי בנין הסוכה נשלם שפע הימיניים הפנימיים, ונמשך רוח נבואה שהם המקיפין כמבואר. ההתחלה היא הכנת השכל - להכינו שישרה עליו הקדושה.

ואז מגיע ט"ו תשרי ואז נותנים 'פנימי' יחד עם ה'מקיף'. 'חסד דאזיל עם כולהו יומי', הוא מציאות אור אין סוף שנמשך תמיד, חסד השי"ת שנמשך תמיד בלי שום הפסק כלל. אלקותו יתברך בעצמו.

תתבטל אליו, עכשיו אתה יכול! כי יש לך מחיצה! יש לך סוכה העשויה מג' מחיצות - הם ג' המוחין שחוזרים אלינו בחודש תשרי.

אלו הדברים. כמ"ש בסימן ס' שהעשירות תלויה בשלמות ג' קוי היראה: במחשבה דיבור ומעשה. יראת ה' בכל דבר.

מהתגלות הכבוד נעשה רוח
נבואה והוא הנשמה והנפש של
האדם

מט] מהתגלות הכבוד הזו נעשה אחר כך רוח נבואה. 'רוח נבואה' זו היא הנשמה והנפ"ש של האדם. כך רבינו מביא: נבי"א ר"ת 'בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה'.

לכל נפש מישראל יש רוח נבואה אחר. הנפש יורדת לתוך הז' מדות הנפולות, בחינת 'מצרים' פרטי העובר על כל אחד ומשם צריכים לצאת עם רוח נבואה.

זהו סוכות: חוזר המח והשכל! וכך בונים את מחיצו"ת הסוכה מחיצות הדעת והמוחין.

ה'מחיצה' נעשית מן הרעמים
| רעמים הוא הידיעה שאפשר
להפוך ירידה לעליה

נ] כמבואר המחיצה נעשה מאלו הרעמים. מהו רעמים דקדושה? רעמים פירושו שאדם יודע שאפשר להפוך ירידה

כבוד, היינו שכל דבר נעשה כבוד, אתה רואה מכל דבר את כבוד ה', אבל מוכרח יחד עם זה גם 'עוז' – 'כבוד ועוז' – ללחום נגד הריב לשונות. זהו רוח נבואה שיש שני אלו כלולים בה.

הכבוד השני הוא מ'גבורה', הוא כבוד להתאפק, כבוד להתגבר. כמו כן גבורה דקדושה הוא בחינת 'דיבור' – אש הגבורה. היינו שתוכל לדבר תמיד לה', בלי מניעה.

היצה"ר יונק מ'ריב לשונות' – מ'ריב דיבורים'. כשיש לך התגלות הכבוד שב'גבורה' אתה יכול לדבר לה'. תדבר לה' כמה מילים: 'אבא'... אנהא אחת: 'איי'... והנה יש לך 'גבורה' דקדושה – ה' נמצא איתך!

יש מנוע ענק שאין לשער כוחו וגבורתו, לוחצים בכפתור קטן והנה הגיבור האדיר פועל. כך ממש הוא הדיבור שלך: אמרתי 'אבא תעזור לי', והדיבור שלך עשה שינוי בכל העולמות.

הכבוד השלישי הוא 'עשירות': עשירות הוא ענין הדברים הגשמיים שאדם עוסק בהם. עני אין לו כלום, עשיר יש לו אלפי דברים. הוא עצמו לא יודע כמה יש לו. שם התגלות הכבוד – להמליך את ה' על כל

מחיצות הסוכה הם מחיצות המוחין כנגד טומאת עמלק. אחרי יום הכיפורים נבנים המחיצות ועל ידי זה מתקיים 'כי מלאה הארץ דעה את ה' - נעשה גרים.

זהו עבודת חג הסוכות: לעשות גרים! להכניס גם את האכילה אל הקדושה, גם את השינה לחבר אל השי"ת - לגייר את כולם לאמונת ישראל - - - בכוח הסוכה כל אחד מכל מקום שהוא יכול להיות בעל תשובה. זה עיקר עבודת הסוכה, לשוב להשי"ת עם אמונה, עם 'מחיצות' - מוח של אמונה.

כשיש מחיצות יש בירור
המדמה - על כן ישנים בסוכה
| תיקון המדמה הוא על ידי ז'
הרועים הבאים לסוכתנו

נא [כשיש 'מחיצות' אז יש 'בירור המדמה'. לכן בתוך הסוכה צריך לישון. השנה הוא 'מדמה של מדמה של מדמה' - זהו ממש הסתלקות המוחין והשכל. כך גם צריך לאכול בסוכה, אוכל גשמי ממש; כי בכוח הסוכה מתקיים: "הבו לה' משפחות עמים", המדמה מתהפך ללבוש שמגלה כבוד ה' והגרים מתגיירים ומתרבה כבודו יתברך - מתוך המדמה.

לעליה! שמה שהסט"א בלעה אותו יכול להתהפך לטובה, שהיא תקיא את כל בילועה. 'רעמים' הוא שהקליפות עוזבים את האדם והטוב חוזר לעלות.

מזה נעשה שהגויים עצמם מודים בהשי"ת: "הבו לה' משפחות עמים". דהינו אפילו הירידות שלך לא מפריעים לך לחזור אל השי"ת. 'משפחות עמים' - ירידות קשות, ג' קליפות הטמאות ממש גם הם באים ומודים בה'. אחרי 'משפחות עמים' נאמר: "הבו לה' כבוד ועוז" היינו מכלל ישראל.

ובהמשך נאמר: "ה' על מים רבים", ז' קולות שנאמרו על המים. בקבלת שבת הם נכללים בקדושה. ז' קולות אלו הם ענין ז' הרועים הבאים אלינו לסוכה. כי כיון ונעשה מחיצה ממילא נכנסים האבות הקדושים. זהו כלל: האבות הקדושים באים ונכנסים בכל מקום שיש שם קדושת ז' הרועים.

אלא שבכל פעם שנכנסים לסוכה צריך רעמים! צריך לחדש את מחיצות הסוכה, את מחיצות המוחין, בכל פעם. "הנה שמעתי חדשות, חדשות... וואא... ה' עושה את הדומם, מהווה ומחיה את הצומח, את החי, את הדומם המים והעפר" - זהו 'רעם'.

חדש, מוח של אמונה שהוא רואה את כבוד ה' צועק מכל הבריאה.

רעמים אלו הם פנימיות ה' מיני נגינה: יש ניגון בחליל או בנבל ויש ניגון בתוף שהוא ניגון על ידי קול רעם. הרעמים מגלים את השמחה בחוץ ומזה נעשה שמחת בית השואבה בקול גדול. גילוי השמחה בחוץ הוא כוח המחיצות, הם הניגונים בכח ועוז, הפנימיות שבתוך המחיצות הוא 'רוח הנבואה'.

כך מסלקים את ה'עננים' דסמ"א, וזוכים לז' עננים דקדושה. האדם עוזב את הרע, ונעשה רוח דקדושה ויש עליית הטוב. הכל תלוי באמונה: כשאדם מאמין בפנימיות שלמות המצוה שהוא עושה, הוא מתחדש לגמרי. מתייבשים העננים דקליפה, עננים חדשים באים ונעשה רוח נבואה.

ה'רוח נבואה' מביא לבחינת
'קרבת' | המדמה הוא העמ'
וה'קלמוס' שכותבים איתו את
כבוד ה'

נג] כשנעשה רוח נבואה מתקיים הפסוק:
"והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית
תפילתי". כך מבואר במאמר שאורות
ההמתקה שפועל ה'קיבוץ' מביא לבחינת

איך מתקנים את העמים והגרים הנ"ל?
על ידי קדושת הז' רועים! למה ה' שולח את הרועים לסוכה? ה' שולח אותם את רועי ישראל אל הסוכה שלנו, השי"ת אומר לז' אושפיזין 'בסוכות תשבון!!' לכו ותשבון בסוכות ישראל, למה? כי רק כך ה' מלך על כל הארץ! הקדושה נכנסת רק בתוך הגבול, כמו שאומרים בתפלות הימים הנוראים: "ובכן יתקדש שמך... על מוכנך והיכלך", 'מוכנך' הוא מקום ה'מוכנ' לקדושה; כשיש כלים, תפילין, סוכה, או שבת, רק כך יכולה הקדושה להכנס.

ענני הכבוד הם כוח של
התחדשות על ידי 'רעמים'

נב] כח השבעה רועים הם ז' ענני הכבוד, השו"ע פוסק שטעם מצוות סוכה הוא זכר לענני הכבוד. בגמרא יש מחלוקת זכר לאיזה נס הוא מצוות סוכה, היו כל כך הרבה ניסים ונפלאות ביציאת מצרים, אבל דוקא לזכר ענני הכבוד אנו עושים סוכה.

עומק הענין הוא שעל ידי הזכר שאנו עושים לענני הכבוד אנו ממש חוזרים למצב של יציאת מצרים. ענני הכבוד הוא 'התחדשות' – נעשים 'רעמים' דקדושה בתוך מוחו של האדם והוא מקבל מוח

איך מהפכים את המדמה לגדולת הבורא? לזה צריך **כבוד ועוז** זהו בנין הדעת והשכל שנעשה בסוכות! הסכ"ך שנעשה מ'פסולת הגורן והיקב' - - -

כי בלי מדמה, אין לך צמצום לאור, ואיך יכול להשיג את האור - איך יכול לראות את כבוד ה'. ואילו כשיש לך כוח של 'כבוד ועוז', אתה יודע איך להפוך את הירידה לעליה - להפוך את המדמה מ'לבוש' של שטות ל'לבוש' של כבוד ה'.

"אוי לי שהחרבתי את ביתי": זה מה שרבינו מגלה לפני הסתלקותו - שיש כוח להפוך את הירידה לעליה! "אוי לי שהחרבתי את ביתי", אבל אפשר לתקן הכל! כי יש בירור המדמה בקרבנות.

'ושמחתים בבית תפילתי', על ידי בירור המדמה יש התגלות השמחה. [הוא השיר שנעשה מכל הגבורות של הבריאה שנעשים ללבוש של כבוד ה' על ידי ההתהפכות מירידה לעליה].

'קרבנות' - "עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי". [וכמובאר לעיל שסוכה הוא בחינת קיבוץ - "ראויים כל ישראל לישב בסוכה אחת"]

רבנו מגלה במאמר על מאמר חז"ל: "אוי לי שהחרבתי את ביתי, שרפתי היכלי, והגליתי בני" שהוא בכיית השכינה על נפילת ג' חלקי הכבוד. וכך מתבאר: 'החרבתי ביתי' הוא פגם התפילה, 'הגליתי את בני' הוא ביטול הנבואה, 'שרפתי את היכלי' הוא 'פגם הכבוד'.

כנגד זה הוא מה שכתוב: "והביאותים אל הרי קדשי" שהאדם מתחיל להיכנס אל עבודת הברורים והקרבנות, לראות איך יש עבודה של בירור המדמה בכל דבר! 'קרבנות' הוא עבודת בירור המדמה בכל תזוזה.

שכלו של אדם הוא מדמה וכך הוא צריך להיות - אדם צריך שכל של מדמה. השכל קטן הזה הוא ה'עט' וה'קולמוס' שבו כותבים את גילוי כבוד ה'! במדמה נתגלה גדולת הבורא!!

אנו בונים את הסוכה בג' מחיצותיה בכדי להמשיך את הדעת שנקרא: "ניסים ונפלאות"! שיהיה בנו דעת לראות איך הכל ניסים ונפלאות – "שיר חדש של השגחה ונפלאות".

זה עיקר תכלית המאמר לזכות על ידי כל הבחינות המבוארות לדעת הזו – שכל להתפעל מהניסים והנפלאות של השי"ת שבכל דבר. **אי אפשר לגמור לדבר על זה כי זהו עיקר ההתקרבות לדבינו - - - עיקר ההתקרבות אל הצדיק הוא לקנות אמונה, אמונה שלימה.**

כשיש באדם אמונה אז הוא יודע: "אני דברתי לה' ואני מאמין ושמח בזה". כל אדם עובר עליו הרבה דברים, הוא צריך הרבה דברים; יש דברים שתופסים אותו, דברים ששוכרים אותו – יהודי צריך אמונה שלימה! "תצא מהקטנות והכפירות, תעלה לאמונת חידוש העולם, אין טבע כלל" והמדמה? תאמין שה' רצה את המדמה הזה שתברר, לא שתלך אחריו שבי, אלא שתברר ותתקן אותו!

צריכים ג' מחיצות כנגד ג' מפסידי הנבואה – שהנבואה לא תיפול | על ידי זה זוכין לדעת של 'ניסים ונפלאות'

נד] רבי נתן מאריך בהלכות סוכה הלכה ו', שחג הסוכות בונה את המחיצות. ג' מחיצות המוחין פירושו ג' התפילות. [שהם ג' מיני רחמנות. כמבואר בתחלת המאמר שעיקר התפלה הוא רחמים ותחנונים והם ג' מיני רחמנות שבג' התפלות שבכל יום, והרחמים הוא כפי הדעת והמוח – על כן הם ג' מוחין]

ג' התפלות הם כנגד אברהם יצחק ויעקב; אהבה יראה ותפארת, וכנגד פנימים, אמצעים, וחיצוניים כמ"ש באירז"ל. וכן כנגד פנים ואחור וכו'.

כנגד ג' אלו התלויים בהתגלות הנבואה יש ג' אופנים שהנבואה נעלמת. [כמובא במאמר על 'אוי לי שהחרבתי וכו' שהם ג' לשונות של בכייה על ג' אופנים שהנבואה נעלמת] ועל כן צריכים ג' מחיצות מאלו הדברים – שהנבואה לא תיפול.

לצורך הבנת המשך השיעור נקדים תמצית מן אות י' במאמר: כשיהיה 'חידוש העולם לעתיד' יתנהג העולם על ידי נפלאות דהינו על ידי השגחה לבד שהוא בחינת נפלאות - שלא כדרך הטבע.

ומבאר שחידוש העולם דלעתיד הוא בחינת 'ארץ ישראל' ששם הוא מקום ההשגחה לבד - מקום הנפלאות, כי קדושת ארץ ישראל נעשית על ידי 'כוח מעשיו הגיד לעמו' דהינו על ידי שיודעין שהשי"ת ברא את העולם בעשרה מאמרות שהוא ענין אמונת חידוש העולם - על ידי זה נעשה 'ארץ ישראל'.

ארץ ישראל בבחינת 'עיני ה' אלוךך בה'.

כלומר מה שיהודי מחיה ומשמח עצמו בזה שה' לבדו מסתכל עליו - זהו קדושת א"י! ודוקא כשאדם מחיה את עצמו בזמן שאינו רואה את הקירוב ואת הניסים - דוקא כך כשמחיה את עצמו עם אמונה בלבד זה עיקר ההתפארות שפועל בחינת 'עינים'.

ארץ ישראל זה באמת מקום של ניסים ונפלאות ממש. כל מציאות החיים כאן; הפרנסה, הרוחניות - הכל ניסים ונפלאות. **בארץ** ישראל אפילו הקשיים הם ממש ניסים ונפלאות...

אבל הכל עומד על אמונה! כמבואר במאמר שעל ידי בירור המדמה הנעשה בכוח האמונה - האמונה בחידוש העולם, נעשה בחינת 'ארץ ישראל'.

כשתאמין - תראה בא"י ניסים ונפלאות. בשכל לא תראה! באמונה תראה.

עבודתנו היא להמשיך את הקדושה לארץ ישראל וכך היא נעשית 'ארץ ישראל'

נה 'כוח מעשיו הגיד לעמו' הוא קדושת ארץ ישראל. קדושת ארץ ישראל אינה באה לבד, אלא זהו עבודה המוטלת על כל יהודי - להמשיך קדושה לארץ ישראל. אפילו מי שגר בחוץ לארץ, על ידי שמברר הקדושה הוא נמשכים מדות הרחמים ונעשה בחינת 'ארץ ישראל'.

הנהגת "עינא חד דרחמי" היא בזמן של התרוממות, כשהצדיקים מאירים את זה, אבל בארץ ישראל כתוב 'עיני השם' - שתי עינים.

ענין זה מתבאר בסימן מ' ח"ב מה פועל 'הסתכלות על הצדיק' בעת הקיבוץ. מבואר שם שבכח מה שבטל האדם אל הצדיק מתעורר אצל ה' 'התפארות' וזה פועל בחינת 'עיניים' - השגחת השי"ת על

'עינא חד דרחמי'. 'עינא חד דרחמי' פירושו שעבודתך מתרוממת! שהשכינה ממש התרוממה ויש השראת נבואה.

זהו כח הצדיק: הוא ממשך עלינו את ה'ריח הטוב' שמחיה את הנשמה. האמונה השלימה בהשגחה פרטית בבחינת קדושת ארץ ישראל – הוא הריח. בכוח הצדיק עולה 'אישא ריח ניחוח לה' – נחת רוח מעבודתנו למטה – עד אין סוף. כך נפתח עינא חד דרחמי.

לקדושת ארץ ישראל צריכים אמונה בלי שכל, כאן ההנהגה היא 'עיני ה' – תרי עינין. מחמת כן נדמה לאדם שהוא אינו פועל, אבל אינו כן, אע"פ שאתה רואה בחינה של 'שתי עינים', באמת אתה פועל אצלו יתברך עינא חד דרחמי.

ממילא נמשך גם עליך כל טוב, **כי המשכת 'עינא חד דרחמי' הוא ע"קדושת ארץ ישראל;** קדושת ארץ ישראל מביאה התעוררות

בכדי להבין את המשך השיעור נקדים תמצית נוספת מן המאמר שעליו בנוי קטע השיעור שלפנינו:

באות ט' מגלה רבנו שעל ידי האמונה יהיה חידוש העולם לעתיד. כי העולם יתחדש לעתיד על ידי החסדים בבחינת הנאמר 'עולם חסד יבנה' ו'התקבצות החסדים' שעל ידם יהיה חידוש העולם יהיה על ידי האמונה.

רבנו ממשיך שזה מה שנאמר בפסוק 'להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות': על ידי האמונה בלילות יהיה 'בבקר חסדך' - חידוש העולם הבא על ידי החסדים.

כשיהיה חידוש העולם לעתיד יתנהג העולם על ידי 'נפלאות' כלומר על ידי השגחה בלבד - בלי דרך הטבע.

מבאר זאת רבנו בהקשר לארץ ישראל: חידוש העולם שלעתיד הוא

בחינת 'ארץ ישראל' שבה התגלות ההשגחה והנהגה של נפלאות, וקדושת ארץ ישראל הוא על ידי בחינת 'כח מעשיו הגיד לעמו' דהינו על ידי שאנו 'עמו' בני ישראל, מאמינים שהשי"ת ברא את העולם ומחדש אותו.

על כן לעתיד שהקב"ה יגלה בכל העולם את האמונה שהוא ברא הכל בבחינת 'כח מעשיו' - ממילא יתחדש כל העולם להיות בבחינת 'ארץ ישראל'.

מעורר בחינת גרים, ונעשה שמחה בכל העולם, תאמין שעכשיו מתחיל להתעורר השיר שיתער לעתיד. תאמין שעכשיו מתחדש מוחך: "ותקבלון אולפן חדת מבחירי צדיקיא".

אם אדם שבור אינו יכול להכנס
ל'אמונת חידוש העולם' | כמה
בחינות באמונת חידוש העולם

נחזור לענין רוח נבואה: כשרבינו אומר שאסור להיות שבור אלא צריכים תמיד המשכת 'ריח טוב', למה? כי מוכרח אמונת חידוש העולם! אם תהיה שבור ועצב לא תוכל להכנס לאמונת חידוש העולם! כלומר מה שרבינו מזהיר בפתח מאמר זה שהוא מדבר בו על ענין 'חידוש העולם' מפני מוכיח שאינו ראוי - כי זה תלוי בזה: אם

סוכה היא מציאות קדושת ארץ
ישראל | גם בסוכה העיקר הוא
'להאמין'

נו | הסוכה הוא התגלות החסדים, וכמבואר בסמ"ח הסוכה היא כוח הדיבור של השי"ת שאמר והיה העולם "עולם חסד יבנה".

במאמר כאן [ח' תנינא] מבואר שהתחדשות העולם בבחינת 'עולם חסד יבנה' הוא קדושת ארץ ישראל שהיא התגלות חידוש העולם. זהו סוכה! קדושת ארץ ישראל בעצמו.

כאמור לעיל 'ארץ ישראל' כל עמידתה הוא על 'אמונה!' א"כ כך גם בסוכה: אל תבדוק אם זה 'עובד' אצלך - אלא תאמין! תאמין שעכשיו בישיבתך בסוכה אתה

לעובדא ולמעשה ג' בחינות באמונת חידוש העולם

נח] לעובדא ולמעשה נפרט כאן ג' בחינות באמונת חידוש העולם שאנו צריכים לאחוז בהם: 'אמונת חידוש העולם' הראשון שיש להבין כאן הוא האמונה ב'חידוש העולם' שאתה בעצמך עושה! כל יהודי במעשיו הוא ממש עושה חידוש העולם. הנה הבריאה נבראת עם לבושים, לבושי נוגה וקל'. בכל מחשבה דיבור ומעשה של קדושה הרי אנו מפשיטים את לבושי הקל'. בירור המדמה הוא מה שנפשטים הלבושים המסתירים מן הבריאה ומתחדש לבוש חדש! על על ידי זה נעשה סליחה ומחילה והתקבלות התפילות, העבודות של האדם פועלים ועולים לרצון.

בזה צריך האדם להאמין: שהמפסולת שלי, נעשה סכ"ך - נעשה מאה ברכות, אדם צריך להאמין בזה: על ידי הקב"ה מתברך וממילא מברך אותי. זהו אמונת חידוש העולם שנמשך ע"י האדם בעצמו - שינוי שאדם עושה.

תהיה שבור ועם 'ריח רע' - לא תוכל לבוא לאמונת חידוש העולם.

מה זה חידוש העולם? אנשים לא מבינים כל כך מהו ענין זה. מתוך קשרי המאמר אנו מבינים שיש כמה סוגים של אמונת חידוש עולם וצריכים לאחוז בכולם:

יש את אמונת חידוש העולם, מה שיהיה לעתיד לבא. [שם יאיר שם הוי"ה הראשון באחוריים העליון, הע"ב העליון. זה מה ש'האין' נעשה 'יש'. בלי זה אין התלבשות שם ע"ב למטה בעולם הזה]. ויש חידוש העולם שאדם צריך להמשיך כבר עכשיו, היום, לא רק לעתיד לבוא^ט.

אמונת חידוש העולם עיקר ענינו שהאדם יהיה כנביא הרואה בעיניו את אלקותו ית'. זה עיקר תכלית האדם - להיות בגן עדן של לחזות בנועם ה'. אנו צריכים להשתוקק ללמוד ספרי רבינו למצוא את רוח הנבואה שבהם, וללכת תמיד עם מח נקי וזך - זהו 'מעין' חידוש העולם דלעתיד.

^ט זה כלל: תמיד רבינו מביא ג' בחינות ביחד. כשלומדים טוב רואים כי כוונתו שצריך להמשיך בחינה אחת מהבחינה הקודמת. כך מבואר בסימן ר"נ ח"א: שהשי"ת מושך עלינו היום הארה ממה שיהיה לעת"ל. כך גם כאן יש בחינה של חידוש העולם לעת"ל ואנו צריכים למשוך משם כבר עכשיו.

חידוש העולם הוא מציאות ה'נבואה' ששורה על האדם

נט] אלו ג' חידושי העולם המפורטים כאן, הם הם מציאות של הנבואה של האדם בכל עת, ה'רעמים' מביאים להתגלות הכבוד ונולד באדם רוח נבואה – כך אתה נכנס אל תוך הסוכה'לה - - -'

"תיכנס לסוכה"! "בסוכה תראה את ז' המדות מאירים בהתגלות הכבוד". בסוכה ז' הרועים מחזקים אותך, מומשיכים עליך רוח נבואה.

בכוח ז' הרועים מתגלה הכבוד דקדושה מכל הז' מדות, ואז אתה רואה לפתע שכן יש כבוד ה' בכל דבר, אתה מקבל עינים של 'נביא' לראות את 'התחדשות' העולם בכל הבריאה.

'רוח נבואה' כלפי מעשי ה'
וכלפי המצוות ומעש"ט של
האדם

ס] כך גם ברוח נבואה יש כמה סוגים: יש

זהו הכח של התקרבות לצדיקים: להאמין שהעבודות שלי פועלים! ובחידוש העולם הזה צריך להאמין יחד עם שאיפה ורצון. להאמין בזה בפשטות! עם 'מחיצות' - מחיצות פרוסות בפני כל ספק ופקפוק בזה.

ויש ענין נוסף של 'חידוש העולם' שיש להאמין בו כבר עכשיו [הבחנה השניה] מה שהקב"ה מחדש את העולם בכל יום; 'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית'. הבריאה שלנגד עיניך עכשיו אין זה בריאה ישנה כלל, הקב"ה ברא אותה מחדש ברגע זה! בזה צריך להאמין תמיד. להסתכל בשכל של כל דבר; לראות אין השי"ת בורא את הכל מחדש בכל עת.

ויש ענין שלישי של אמונת 'חידוש העולם' שמוכן מתוך קשרי תורה זו: להמשיך את חידוש העולם דלעתיד! להמשיך מלעתיד את הנהגת 'עינא חד דרחמי'. להכניס לתוך ארץ ישראל שכיום היא בהנהגת 'תרי עינין' את הנהגת עינא חד דרחמי. על ידי זה מומשיכים מלעתיד להיום, את בחינת 'קרבנות' - בירורי בית המקדש.

י. כמבואר לעיל הסוכה היא מציאות קדושת ארץ ישראל שהוא התגלות חידוש העולם, הסוכ"ה היא המשכת רוח נבואה מלעילא מהסכ"ך בתוך ג' המחיצות - ג' מחיצות המוחין.

ומפרשו רבנו 'למס' הוא מלשון 'מסמס', שממסמסין בדבר שיש לו ריח - כדי שיחיה הריח נודף.

'מס' זה הרי מלשון 'שכחה' אבל כאן הוא העבודה! צריך 'למסמס'! להזכיר ולהאיר את רוח הנבואה. תחלת הפסוק הוא: 'יששכר חמור גרם'. 'יששכר הוא כח ההתבוננות של האדם ונאמר בו: 'חמור גרם', זהו יגיעה ועבודה קשה לחפש תורה - לחפש תורה עם רוח נבואה.

אדם צריך להיות 'כחמור גרם' לחפש את קדושת ארץ ישראל 'ואת הארץ כי נעמה', להתייגע 'להזכיר' ולהאיר על עצמו את 'ויט שכמו לסבול' שהוא בחינת השייר שיתער לעתיד. להכניס עצמו ל'י' מיני נגינה, שזה רוח נבואה.

הכל מתחיל ב'ויהי למס עובד': כמה שאתה ממסמס מתייגע לחפש ולהאיר את רוח הנבואה כך מה שהיה 'למס', שהוא בחינת ה'שכחה' וההעלמה - נעשה 'עובד' ומפרשו רבנו כאן: זה בחינת משיח 'עובד דא משיח'. עובד, ישי, דוד - משיח; מתגלה בחינת משיח באדם הוא תיקון הריח - רוח אפנו משיח ה'. אדם צריך תמיד 'למסמס' בריח דקדושה תמיד במחשבתו.

רוח נבואה לראות את מעשי ה' הגדולים. לראות את הנפלאות הגדולות; אין שום טבע והסתרה, ה' ברא אותי להודות ולהלל לו יתברך, ואני צריך לעשות מצוות ומעשים טובים.

'רוח הנבואה' זה מה שידיעות אלו נכנס בפנים האדם, מאירות בפנים - בתוך לבו. בסוכה נמשכין 'מוחין דחיבוק', שנכנסים לפנים - לתוך האדם. זהו סוכה: ה'חסדים', ה'מוחין של חיבוק' נכנסים לפנים. אתה יושב כולך בפנים - מחובק בתוך הסוכה.

יש עוד סוג רוח נבואה: שמתגלה ומאיר בלב האמת שנעשית בכלליות בעולם! שהתפילה שלי נשמעה ונתקבלה לפני ה', ושיש יחודים ותיקונים בכל דבר שאני עושה.

כשאדם מתחיל לראות דברים אמיתיים באופן שהוא ממש רואה איך זה כך זה 'המשכת רוח נבואה'.

צריך 'למסמס' ברוח נבואה -
להזכיר ולהאיר אותה

סא רבנו מביא את הפסוק הנאמר על 'יששכר': "וירא מנוחה...ויהי למס עובד".

בחג הסוכות עצמו זוכים ל'מקיפי הנבואה'

המוחין, נאבדו לנו מחמת עונינו ועכשיו אחר יום הכיפורים, אחר מחילת העוון אנו חוזרים ומקימים אותם, טורחים בהקמת הסוכה בפועל. אחר הקמת המחיצות שמחזירים את המוחין, עתה יש 'חיבוק'! 'חיבוק' זה נבואה ש'תופס אותך' ואתה רואה את הדבר בהיר למולך. 'ימלא שחוק פינ' - - - אני במקום אחר לגמרי - - -

עשרה מדרגות בהמשכת רוח
נבואה | ה'ודי' צריך להיות עם
'רוח נבואה'

סג] יש בעבודת המשכת רוח הנבואה עשרה מדרגות. כך רבנו מזכיר במאמר שיש "דרגות של נבואה והם" הדברות שבלוחות הברית. " מדרגות אלו הם הן בלוחות ראשונות, והן בלוחות שניות. עשר מדרגות שעולים מלמטה למעלה, ועשרה שיורדין מלמעלה למטה.

עשרה מדרגות אלו הם " הודוים שאנו אומרים ביום הכיפורים. וידוי אמיתי הוא מדרגא של נבואה; כי וידוי צריך להיות בבחינת 'תוכחה עם ריח טוב', צריך וודוי עם מדרגת 'נבואה' שהודוי יתן כוח בנשמה שיתן 'מזונא דנשמתא'.

סב] התחלת הרוח נבואה מתחיל להכנס בימים אלו שקודם הסוכות. אחרי העברת ענני הקל' והעונות שזכינו בזכות יום הכיפורים, הרוח נבואה מתחיל להאיר בבחינת פנימיים עד שזוכין ל'מקיפי הנבואה' בחג עצמו.

המקיף הזה הוא עיקר רוח נבואה והוא ממש 'מלמד' אותך. אתה לומד לראות את הז' רועים - - -

על ידי מקיפי הנבואה הנמשכים בסוכה הוא תיקון המדמה על כן תישן בסוכה ותאכל בה - תביא את המדמה שלך אל תוך הסוכה כי בכוח הנבואה המדמה שלך מתתקן ומתברר. כל המדמה הוא בעצם ז' רועים - הז' מדות שמתבררים ומאירים אלוקות. זהו גופא מה שמלמד אותך הרעיא מדימנא - - -

הרוח הנבואה גם מאיר באדם את כוח התיקון; שאפשר לתקן הכל. יש עכשיו מחיצות! אפילו אם נפלת, תתקן!

בתחילה בונים מחיצות: בימים של לפני סוכות אנו טורחים בפועל בהקמת מחיצות

כאמור השכל הראשון הוא ההכרה בשה' לבדו נמצא. כמובן יש בזה הרבה ידיעות בכלליות ובפרטיות: בגשמייות וברוחניות – ובכל מה שמסבב את האדם.

השכל השני הוא מה שנולד בך בכוח חג הסוכות - אתה מתחיל לתפוס בבחינת 'נבואה' שאתה פועל את החידוש העולם!

מקיפים אלו אינם יחידים אלא יש בזה הרבה מקיפים. הצד השווה שבהן שכל אלו המקיפים פועלים שמחה באדם וכך מתחזק כוח הסוכה יותר ויותר. ככל שמאירים יותר 'מקיפים' כך ה'עננים' דשפכי מיא מתרכבים יותר.

אחרי תיקון המדות שבסוכה
צריך לחבר את המדות לשורש
בכוח ה'לוב' שהוא הצדיק

סד] אחרי שבונים את הסוכה, והנה חזקת את המידות שלך, יש לך מקום להיות יחד עם ה' רועים שמתקנים ומבררים את המדות - עכשיו אתה צריך לחבר את המדות לשורש! לחבר את הכל אל הצדיק שהוא שורש הקדושה. הצדיק הוא מביא ומאיר את התיקון של הכל מהשורש - ממדות הרחמים. ה'חיבור'

מה הפשט 'וודוי עם נבואה'? אלא כי אדם צריך 'נבואה' לראות ברור שיש מחילה! להאמין בדרגת 'נביא' שהתשובה מתקבלת כל כך עד שהנה מחמת התשובה שלך השי"ת מכניס אותך לסוכה! ה' מסוכך איתך יחד!

תראה עד כמה התשובה שלך מתקבלת: השי"ת נותן לך צדיקים טובים לגור איתך במשך שבעה ימים - - - ז' הרועים הם הקדושים האלה הנכללים בפינחס שהוא פועל את שרשרת התיקונים הנוראים המבוארים במאמר [כמבואר בתחלת המאמר: 'פנחס' הוא הצדיק העושה 'פלילות' עם קונו בתפלה בבחינת דין ומזה חוזרים כל הקדושות ומחיצות המוחין וכו'] ז' צדיקים אלו הם ז' ענני הכבוד שבסוכה והתגלות הנבואה.

בימים שלפני הסוכות האורות הם בחינת מקיף נמוך; ו"ק דו"ק. אבל בסוכות עולים למקיף גבוה: הו"ק בעצמו. בימים הללו מאיר באדם התחזקות ושלמות הדעת הנקרא בינה, בחינת 'גבורות'. נולד בו השכל השני - שאני פועל חידוש העולם!

השכל הראשון של 'חידוש העולם' מתגלה באדם כבר בימים של לפני הסוכות.

בהקפות אנו מקיפים את המלכות

סה] עד כאן דיברנו על ענין הלולב להלן נדבר על ההקפות: ההקפות מקיפים למלכות: פירוש שהנבואה נשלמת לדעת מהו 'אדם' שמהותו להחיות את המלכות^א.

המלכות היא ה'דיבור': על כן כשמקיפים את המלכות במקיפי הנבואה והדעת אנו מתחילים לתפוס מהו דיבור אחד לה'! בהקפות עולים עד המקום הגבוה ביותר.

בהושענא רבה, דווקא דוד המלך שהוא בחינת דיבור מקבל תיקון וישועה – 'הושענא'.

כל המהות של אדם הוא 'דוד': אנו ירדנו מעולם הדיבור שהוא המלכות ובו אחיזת המדמה. אבל 'סוכת דוד' – שהיא המדמה – נופלת, וצריך להקימה. על ידי ההיקף אנו מקימים את סוכת דוד, אנו מתקנים את המדמה עד שיתגלה ממנו דיקא השיר והשבח להשי"ת זה כל מהותו של דוד המלך – 'נעים זמירות ישראל'.

זהו אל השורש – נקרא לולב!

זהו הלולב: כמ"ש בסי' כ"ט, הצדיק עולה למעלה לשורש העליון ביותר, עולה עד 'אורחא מליא' שורש הדעת העליון למעלה ומשם הוא מוריד ומכניס תיקון לכל מקום. 'יורה' תיקונים לכל המקומות הצרים, בבחינת הלולב שהוא היסוד וסופו כחץ.

העבודה שלנו הוא 'לנענע': לנענע חזרה לתוך הפנימיות. להמשיך את דעת הצדיק את תוך הלב – אל המלכות; להשיב ללב אמונה פשוטה, שייכנס אמונת חידוש העולם למטה.

'נענע' הוא 'ריחוק' ו'קירוב': העבודה ב'נענעים' הוא לקבל שכל כזה שבכל מדה רעה שאתה מרחק מלבך, ובכל מדה טובה שאתה מקרב אל הלב – בכל מה שתעשה, שיהיה בזה חידוש העולם! על ידי הנענעים לכל ארבע הרוחות, כל הרוחות נכללים ביחד, מתחברים לשיר אחד של התגלות הכבוד והנפלאות. זהו סוד הנפת העומר: שכל הבריאה נכללת למעלה למעלה.

יא. כמבואר בסימן ו' על אד"ם שהוא העבודה לגלות כבוד ה' המתגלה למטה במלכות דקדושה.

נבואה שנמשך על האדם על ידי המוחין המתחדשים.

הרוח נבואה שנמשך באדם הוא כך: האחד הוא חידוש העולם למטה, בחינת 'חיבוק' למטה, המשכת שורש אמונת חידוש העולם בכל ז' המדות - שה' לבדו נמצא בכל אחד מהם. ויש מקיף הנמשך על בינה למעלה: אורות נוראים שנמשכים, הבינה שנמשכת בקי ברצוא ובקי בשוב. ויש את בחינת המחיצה השלישית: **היחוד של שניהם ביחד**. המדות עם הבינה. קשה להסביר מה זה אבל זה מה שאדם תופס בתבונת ליבו שהוא פועל יחודים ותיקונים

יש מאה דרכים איך להמשיך כח הסכך. עיין ב'מחברת הקדוש' מבואר שם השמות העליונים שיש בסכך. הם ה'כלים' של רוח נבואה.

צריכים 'עוז' בכדי לבוא לרבינו
לקבל ממנו אמונת חידוש
העולם

[סז] זה מה שפועל אמונת חידוש העולם! רבנו דיבר כך לפני הסתלקותו, כדי להמשיך בעולם את כוח הצדיקים,

מהו 'היקף'? 'היקף' הוא שאתה קצת 'מסתובב' אצל רבינו, מחפש מפה, מרחרח משם, 'ממסמס' מבקש את האמת - את רוח הקודש של הצדיק.

'היקף' ב' פעמים בגימטריא ש"ע. ש"ע בגימ' ש"ן. ההיקף הוא שאנו נעשים 'שכנים' וקרובים אצל הצדיק - שכן טוב. ואז כשיש 'היקף' אפשר לחדש את אמונת חידוש העולם שבזאת סוכת דוד קמה ונצבה, מלכות דוד נשלמת ועולה.

ג' סוכות: בז"ן, בז"א, ובנוק'

[סו] יש כאן ז' דרגות [בירור המדמה בז' המדות] שהם למעשה י' דרגות. כי המדמה מתברר על ידי י' דרגות של נבואה בסוד שיר פשוט כפול משולש מרובע העולה י'.

כלליות דרגות אלו נכללים בג' בחינות: סוכות, בסכות, בסוכות. אחד עבודת הבירור והתיקון בזו"ן, אחד רק לז"א ואחד רק לנוק'.

חז"ל למדו מג' הסוכות, שסוכה כשרה בג' מחיצות. מהם המחיצות? הוא הרוח

האושפיזין קדישין הפועלים כל זאת.

לסוכה, להעשות ל'בר דעת'.

זה עבודת כל יום ויום: "שירו לה' שיר חדש, כי נפלאות עשה. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו" כאן נזכר ימין ושמאל: "ימינו" ו"זרוע קדשו"^ב.

ה'שיר חדש' המתעורר על ידנו זהו 'ישועתו' כי זה הישועה של הבריאה - זהו ישועת העולם.

חידוש העולם היה צריך להיות בראשית הבריאה - ביום הראשון לבריאת העולם, אלא 'ש'נתחדש' שהאדם צריך לפעול את זה.

"להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות": פירוש הפסוק הזה הוא שעל ידי אמונה יהיה חידוש העולם! היינו העיקר **שתאמין שאתה פועל**. אל תהיה שבור: היה לך ראש השנה של רבינו אם כן גם יום הכיפורים שלך הוא אחר לגמרי! כשאתה זכית להיות אצל הבעל כוח הגדול אתה זוכה למוזנא דנשמתא ביום הכיפורים, הוא מחזיר לך את הנשמה, והנה **המשך לזה: אתה נכנס**

הכל תלוי במה שתקבל את דברי רבנו כאן, הוא מלמד אותך שעיקר עיקר מה שצריך לחפש אצל הצדיק בכל מאמרו ותורתיו הוא שיהיה לך אמונת חידוש העולם! רבנו מזהיר אותך שצריך 'לחפש היטב' את זה, יהיה הרבה חולקים שיבלבלו אותך, שהעיקר זה מנהגים וכל דבר חיצוני, אך אתה תעמוד בעוז! תדע האמת: העיקר הוא אמונה!

'הבו לה' כבוד ועוז' - צריך עוז להתעורר לבא לרבינו באמת. בלי ה'עוז' הזה לא תוכל לבא לתפלה, לא יהיה בך דעת איך לערוך לפני ה' תפלה ברחמים ותחנונים. "תכנס לסוכה של רבינו!" התפילה, היא הסוכה, התורה היא גם הסוכה. 'תסוכנו'ו' - ברוח הקודש. קח את רוח הנבואה של הצדיק על ידי זה יהיה נעשה אצלך חידוש העולם.

הכל תלוי בהתחזקות ובקבלת הרוח נבואה. בלי רוח נבואה לא תדע מה זה 'חידוש העולם'. 'להגיד בבוקר חסדך' זה

יב. זה העבודה של כלליות המאמר: להפוך את הגבורות של הבריאה לנימין שעליהם מתנגן השיר, הם הע"ב נימין של חסד. זהו ההיפוך של השמאל לימין - התהפכות הירידה לעליה.

כששורה עליך מקיפי החסד של סוכות - יש לך אמונה! ואז אתה לא מסתכל על מה שאתה רואה בעיני בשר; מה שאתה רואה לא נמצא! מה שרואים הוא רק מה שצריך לפעול, רואים רק מה שרבינו מרומם ומחזק.

נכון, אין יכולים לדבר זאת עם אנשים, הרגשה שיש בלב אין יכולים לספר זאת לבני אדם, אבל אתה חי בעולם אחר ממש, על ידי אמונת חידוש העולם אתה לא נמצא בעולם של דין - אתה נמצא בתוך עולם של 'התקבצות החסדים'.

הפסוק שאמרו אדם הראשון אחר החטא, אז הוא הבין - הבין שה' רוצה דוקא 'אמונתך בלילות'. ה' רוצה שיהיה לי ירידה, שיהיה נדמה לי שנפלת, אבל אתחיל מחדש! 'בבוקר חסדך' להתחיל 'בוקר' מחדש. כי ה' רוצה ממך את הבירורים, את הבירור של המדמה של בחינת 'לילה', ה' רוצה ממך שעל ידך יתגלה כבודו.

אבל אדם שואל: איך אפשר לי לסבול את כל הירידות וקושי הבירורים הזה? התשובה היא: כשיש התגלות ה' חסדים,

קריאה ובקשה לחברים שליט"א

הנה זה ידוע שבמשך שנים ארוכות אנו זוכים לשמוע תמידין בסדרן שיעורים בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מפי מורינו רבי ניסן דוד שליט"א ומותר להאריך ולספר את גודל יקר הערך של שיעורים אלו שבהם מתגלה הביאור לכל תורה בליקוטי מוהר"ן מהשורש שבפנימיות התורה, עד העצה המעשית היורדת לכל אחד - להרימו ולחזקו ולהכניסו לעבודת ה', כיודע לכל באי שער חבורתנו.

והמציאות עד היום שאע"פ שברוך השם כאשר דרא ובדורנו כל משפיע או בעל דרשן זוכה ושיעוריו יוצאים מסודרים וערוכים ומופצים לכל דורשיהם, כאן - אע"פ שהמדובר הוא בשיעורים שכל אחד לפום מה דמשער בליביה מבין את חשיבות הוצאתם לאור, לא זכינו עד היום שהדברים יצאו לאור עולם ערוכים וכתובים כראוי להם.

והנה בשנתיים האחרונות זכינו והפציעו לאור עולם הקונטרסים הנקראים 'לחזות בנועם' שבהם לראשונה הופיעו השיעורים בשפה ברורה ונעימה בסדר נכון ומאיר עינים באופן שכל הרואה אומר 'ברקאי', והרבה העידו שקונטרסים אלו פתחו להם שער להכנס לתוך הליקוטי מוהר"ן וממש חיים חדשים קיבלו על ידם.

אולם עד עקא כיון והעול הגדול כולו נפל על כתפי העורכים והכותבים הי"ו, נאלצנו בלב כבד להפסיק את העבודה החשובה כל כך, כי לא היה שייך להמשיך באופן כזה. ואכן במשך החצי שנה האחרונה לא הוצאנו לאור עולם קונטרסים חדשים.

על כן עתה בחודש תשרי אחרי התקצצותנו ברננה אצל רבינו ה'נחל נובע מקור חכמה' ובשאנו עומדים סמוכים אל ההילולא קדישא של רבינו הקדוש ובוודאי כל אחד מתעורר מחדש בצמאון והשתוקקות למצוא את ביאורי

אור תורתו של רבינו זיע"א, אנו פונים אל מעלת החברים היקרים לקחת לעצמם את הזכות הנפלאה הזו - להטות כתף ולהשתתף בנתינות הגונות וקבועות באופן שנוכל לחזור לעבודתנו בכפלים לתושיה ביתר שאת ועוז; הן בכמות, והן באיכות. כי העבודה רבה עד מאוד וככל שיהיה עזר וסיוע מצד הציבור יהיה אפשר להוציא בכל שבוע כתיבת כמה וכמה שיעורים בעז"ה.

וזה ידוע לכל שאין צדקה ופעולה עצומה מלגלות בעולם את ביאורי תורת הצדיקים האמיתיים בלבושין נהירין ועל כן אין צריך להזכיר כאן את הברכות העצומות שיעווה לראשו מי שיקח על עצמו חלק מן העול הגדול, כי הדברים מבוארים הרבה מאוד בספרי הצדיקים בגודל מעלת הדבר, ומפורשים הדברים שם על עוצם הברכות בבני חיי ומוזני ובפתיחת השערים העליונים, לרוחני ולגשמי, אשר יזכה להם האיש אשר יקים את דברי התורה הזאת.

בברכת א גוט קוויטל

מערכת הוצאת שיעורי הגה"ח רבי ניסן דוד קיוואק שליט"א

לתרומות אפשר לפנות לנציגי המערכת:

הרב קהת פינרוט | הרב משה שפיצר | הרב צבי גאלד

לפרטים ויצירת קשר:

טל - 347-759-6738 | 055-671-421 | 4143021@gmail.com